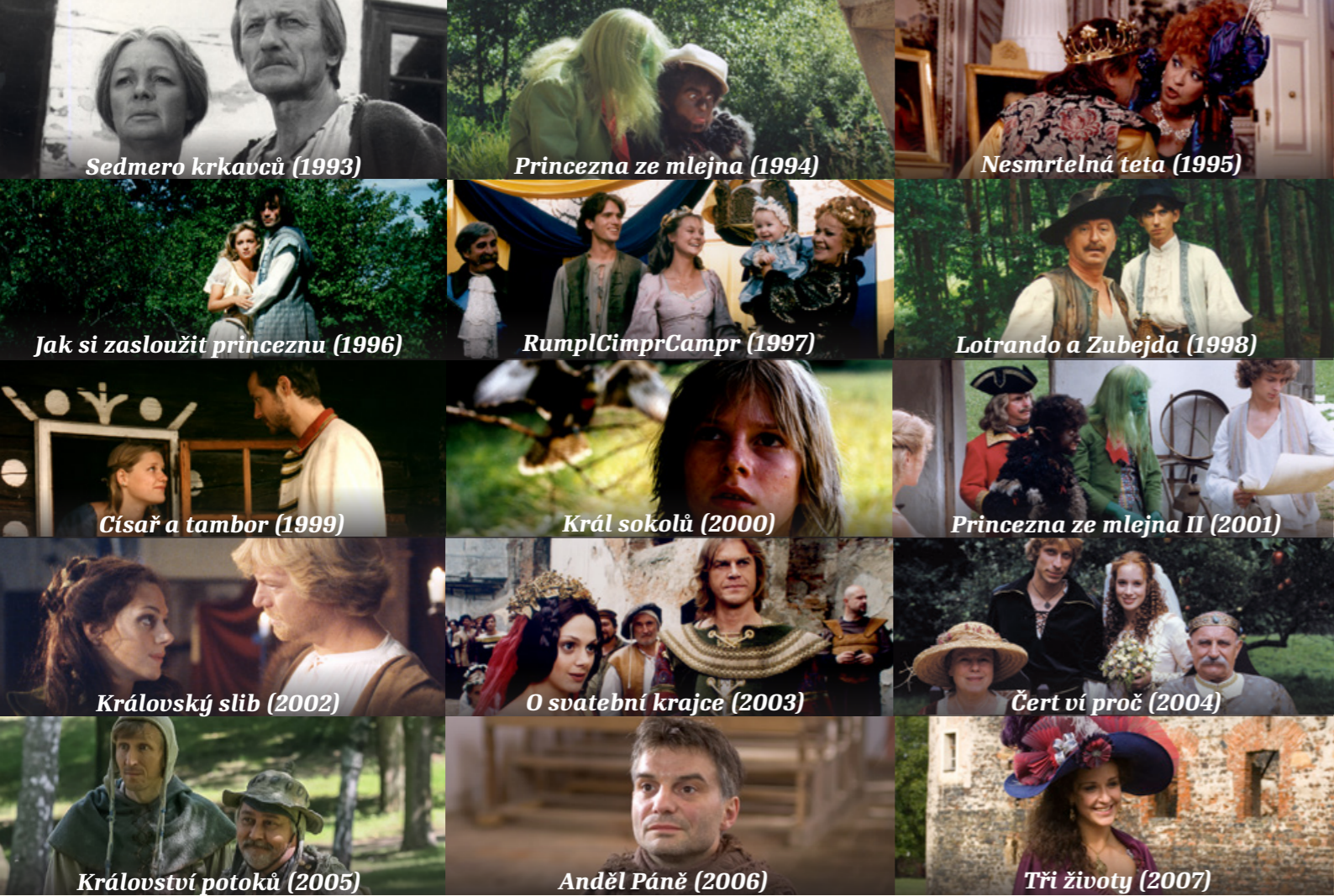

*Vánoce srdcem
s Českou televizí
2023*

 Česká televize

Sedmero krkavců (1993)

Princezna ze mlejna (1994)

Nesmrtelná teta (1995)

Jak si zasloužit princeznu (1996)

RumpelčímprCampr (1997)

Lotrando a Zubejda (1998)

Císař a tambor (1999)

Král sokolů (2000)

Princezna ze mlejna II (2001)

Královský slib (2002)

O svatební krajce (2003)

Čert ví proč (2004)

Království potoků (2005)

Anděl Páně (2006)

Tři životy (2007)

30 let se štědrovečerními pohádkami ČT

Kouzla králů (2008)

Láska rohatá (2009)

Peklo s princeznou (2010)

Micimutr (2011)

Dvanáct měsíčků (2012)

Duch nad zlato (2013)

Princezna a písař (2014)

Korunní princ (2015)

Pravý rytíř (2016)

Anděl Páně II (2017)

Kouzelník Žito (2018)

Princezna a půl království (2019)

O Vánoční hvězdě (2020)

Jak si nevzít princeznu (2021)

Tajemství staré bambítky 2 (2022)

Úvodní slovo

Rok 2023 pomalu, ale jistě míří do oné pomyslné cílové rovinky. Máme před sebou Vánoce, které bezpochyby patří mezi období plné očekávání, radosti, ale také setkávání se s těmi, které máme rádi a kteří mají rádi nás. Věřím, že jedním z vítaných společníků je i Česká televize se svojí vánoční programovou nabídkou.

Vánoce jsou spojené s tradicemi. Jednou z nejmilejších v programu České televize je každoroční premiéra štědrovečerní pohádky. Tu jednatřicátou v pořadí natočil Karel Janák pod názvem Klíč svatého Petra v krásném prostředí hradu Zvíkov, na zámku Sychrov a v památkové rezervaci ve Slavonicích. O tom, že dobro zvítězí nad zlem, není pochyb. A o tom, že se nejedná o jediné pohádkové vyprávění, není třeba ani více mluvit. Pohádky do vysílání České televize o vánočních svátcích prostě patří a ani letos tom nebude jinak.

Třicátému třetímu ročníku Adventních koncertů ČT budou patřit tradičně čtyři neděle před Vánoci, každá konkrétní neziskové organizaci. O pomoc od této jedné z nejstarších charitativních sbírek se hlásí každoročně desítky z nich. Dosud se podařilo mezi sto třicet dva vybraných rozdělit již přes 274 milionů korun.

Závěrečné týdny letošního programu České televize budou plné premiérových pořadů i pohádkové a filmové klasiky. Poslední hodiny roku nabídnou to nejlepší ze zábavní tvorby uplynulých sedmi dekad vysílání ČT v pořadu Silvestr - pořad nás to baví s průvodci Adélou Gondíkovou a Richardem Genzerem. Nový rok přinese televizní premiéru komedie Ireny Pavlaskové Vánoční příběh s hereckými osobnostmi Jiřinou Bohdalovou a Karlem Rodenem. V prvním lednovém týdnu se za legendárním hudebním skladatelem Josefem Myslivečkem do 18. století vypraví snímek Petra Václava Il Boemo s Vojtěchem Dykem v hlavní roli. Jedinečnost snímku dokresluje nejen výjimečná hudba, kterou nahrál soubor Collegium 1704, ale i šest cen Český lev 2022 včetně toho pro nejlepší film roku, čtyři nominace na Ceny české filmové kritiky a Cenu pro nejlepší film prestižního festivalu v San Sebastián.

Vánoce ve vysílání České televize budou opravdu velmi štědré, veselé, pohádkové a budeme společně pomáhat těm, kteří naši pomoc skutečně potřebují. A o tom všem tyto pro mě nejkrásnější svátky v roce přesně jsou. Veselé Vánoce a úspěšný rok 2024 všem.

Jan Souček
generální ředitel ČT

Klíč svatého Petra

❄️ NEDĚLE 24. 12. 2023 ❄️

Do krádeže klíče svatého Petra jsou zapleteni tři lidé: zloděj Vilém, podvodnice Emílie a Tobiáš, který je v tom ale úplně nevinně. Při přetahování o uloupené věci skončí všichni tři v zámeckém rybníku u vodníka jako dušičky. Když se ocitnou před nebeskou branou, svatý Petr je pošle zpátky na zem, aby ve stanovené lhůtě našli jeho klíč, jinak přijdou do pekla. Pátrání je zavede na zámek, kde je čeká kromě krásné princezny a dobrotivého krále setkání se zrádnými kancléři a jejich proradnými plány. Výpravou koprodukcí pohádku podle scénáře Petra Hudského natočil Karel Janák v krásném prostředí Zvíkova, na zámku Sychrov a ve Slavonicích.

scénář: Petr Hudský **režie:** Karel Janák **kamera:** Martin Šacha **střih:** Petr Staněk **hudba:** David Solař **kostýmní výtvarnice:** Michaela Horáčková Hořejší **umělecký maskér:** Martin Valeš **architekt:** Jan Vlasák **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová **výkonný producent:** Matěj Stehlík **hraní:** Filip Březina, Berenika Kohoutová, Mark Kristián Hochman, Sára Korbelová, Sabina Remundová, David Novotný, Lukáš Příkazký, Petr Nárožný, Ivan Romančík st., Branislav Bystrianský, Filip Menzel, Josef Vrána a další

REŽISÉR KAREL JANÁK: Náš vodník je romantik. Sám nikoho netopí a pro lásku je ochotný opustit svoje podvodní království

V počtu pohádek je v tuzemsku rekordmanem. Za posledních šestnáct let jich natočil rovných deset. Sedm z nich už mělo premiéru o Vánocích. A z některých se stávají stálíci svátečního programu – třeba z příběhu Ať žijí rytíři!, O vánoční hvězdě nebo z Dvanácti měsíčků. Ke čtyřem pohádkám Karla Janáka napsal scénář Petr Hudský. Včetně té ke snímku Klíč svatého Petra, kterou poprvé uvidí diváci letos na Štědrý den.

Čím vás nový příběh Petra Hudského překvapil?

Klíč svatého Petra, to je pohádka s řadou výzev. Odehrává se v nebi, na zámku, ve světě pod vodní hladinou. Příběh od všech postav vyžaduje, aby se chovaly jinak, než jak jim předurčuje jejich přirozenost. Například tedy svatý Petr musí otvírat nebeskou bránu šperhákem, protože o klíč mezi smrtelníky přišel a je strašně naštvaný. Hlavní hrdina zpívá lidem o tom, jak mají být poctiví a slušní a nesmí krást, ale sám se pak shodou okolností dá dohromady s jedním zlodějem a jednou podvodnicí. A takhle je to vlastně se všemi hrdiny naší nové pohádky. Všichni musí více či méně překračovat svoje předsevzetí a to vytváří opravdu hodně vtipných momentů. A napínává bude až do samého konce.

Bude to tedy ta pohádka, která má blíž ke klasice, nebo diváky čeká moderní zpracování?

Pro vánoční vysílání není úplně dobré dělat moderní pohádku, protože diváci nechtějí o svátcích vidět princeznu, co jezdí na skatu. Kdykoliv se někdo o nějakou modernizaci na Vánoce pokusil, tak se se zlou potázel. Scenárista Petr Hudský pracuje s klasickými pohádkovými motivy, ale staví je do nových souvislostí. Hraje si s nimi tak, že z toho vznikají dějové linky, které ještě v žádné jiné pohádce nebyly.

Byl jste rekordmanem v počtu vánočních televizních pohádek, tak až teď poprvé máte v příběhu vodníka. Proč jste se nedržel jeho nejzavedenější podoby, kterou všichni znají z obrázků Josefa Lady, tedy zeleného mužika, z něhož teče voda?

O vodníkovi jsem měl poměrně jasnou představu hned od začátku. Chtěl jsem v jeho případě použít současný a poměrně úspěšný přístup k superhrdinům, tedy polidštit ho. Třeba komiksový

Batman už nevystupuje jen jako bytost s nadpřirozenými schopnostmi, ale tvůrci ho víc a víc definují jako běžného člověka. A takový je i náš vodník. Není celý zelený a nedělá brekeke.

Je to vodník dobrák, nebo zloduch?

Náš vodník je vlastně hodný. On sám od sebe lidi netopí, jen sebere duši těm, co se bez jeho přičinění sami utopí. Má v popisu práce ukládat jejich duše do hrnečků. A je to romantik. Pro lásku dokonce opustí svoje podvodní království.

Do role vodníka jste obsadil Lukáše Příkazkého. Jak dlouho jste hledal do pohádky Klíč svatého Petra představitelku princezny?

Princeznu jsem si letos nechal doporučit Zuzanou Povýšilovou, talentovou manažerkou České televize. Ta mi představila Sárku Korbelovou s tím, že je velmi talentovaná a má dar pro kameru. Když jsem potřeboval, aby do záběru dala opravdu silnou emoci, tak ji zahrála tak, až jsem z toho žasl. Zkrátka mám princeznu, která je hezká a moc dobře hraje a ani jsem ji nemusel vybírat mezi spoustou uchazeček, protože to doporučení, které jsem dostal, bylo naprosto excelentní.

Do role panovníka v Klíči svatého Petra jste obsadil krále pohádkových králů Petra Nárožného. Jak výrazný má v příběhu prostor?

V původní verzi scénáře nebyl tak výrazný. Mě to samotného trápilo, že postava krále je v příběhu odevzdaná, pod vlivem dvojice zlých kancléřů. Oni hodně intrikují a pan král je takový odevzdaný, to špatně kolem sebe nevidí. Ale když jsme na čtených zkouškách řešili tuhle postavu, tak nám ji Petr Nárožný pomohl výrazně probarvit a má teď větší prostor. Takže si z kancléřů utahuje, dělá jim naschvály a bere je jako kašpárky. I během natáčení přinášel Petr nové a nové nápady. Díky němu jsme postavu krále „upgradovali“. Z hereckého výkonu i z jeho přístupu k roli jsem byl a stále jsem nadšený.

HEREC LUKÁŠ PŘÍKAZKÝ: Kdyby chtěl Karel Janák natočit pohádku jenom o vodníkovi, tak tu roli беру hned

Stejně jako idylickou atmosféru Vánoc definoval na svých obrazech malíř Josef Lada, tak i jeho ztvárnění vodníka převzal do svých pohádek ne jeden režisér. Karel Janák se ale v Klíči svatého Petra vydal jinou cestou a od zavedené podoby zeleného chlapíka s věčně mokrým šosem a dýmkou v ústech se výrazně vzdálil. Do vodnické role ve své nové pohádce obsadil Lukáše Příkaského.

Co přesně se stane v okamžiku, kdy dostanete nabídku zahrát si v pohádce?

První, co mě v případě Klíče svatého Petra zajímalo, bylo, jakou roli budu v tomto příběhu mít. Jestli to je princ, nebo mladý král. A když jsem se dozvěděl, že to bude vodník, tak jsem na nabídku hrát ve vánoční pohádce kývl okamžitě, protože zahrát si vodníka, to se jednomu jen tak nepoštěstí. To se vám vlastně nemusí poštěstít nikdy. Takže žádné velké rozmýšlení se nekonalo.

Až pak jste začal přemýšlet nad tím, jak moc zelený ten váš vodník bude?

Přesně tak to bylo. Ještě dřív, než jsem si přečetl scénář, tak jsem volal režisérovi Karlu Janákovi a ptal jsem se ho, jestli budu muset nosit rukavice s bambulemi na prstech a kolik zelené barvy na mě budou maskérky nanášet. Zjišťoval jsem, jestli bych nemohl mít spíš třeba nalepovací žábry za ušima, jako měl Kevin Costner ve Vodním světě. A on měl radost, že tuhle postavu vidíme stejně. Taky nechtěl klasického zeleného mužíka. Pak si vzpomínám, že ho zajímalo, jestli mi nevádí mít pod vodou otevřené oči. S tím nemám problém. Ještě mě ujistil, že na place u podvodních scén budou potápěči s dýchacími přístroji, takže jsem v tu chvíli byl nadmíru spokojený.

Vodníka dotváří maska a kostým. Co to s vámi udělalo, když jste si ho poprvé vzal na sebe?

Kostýmní výtvarnice Michaela Horáčková Hořejší a umělecký maskér Martin Valeš nepřipravili pro vodníka nic, s čím bych nebyl v souladu. Když jsem kostým poprvé viděl, tak jsem se dost uklidnil, protože to bylo přesně to, co jsem si pro tuhle roli představoval. Vodník má šaty důstojné jako pro vévodu, hodné Neptuna. A pak tu byl génius Martin Valeš a ten připravil paruku s delšími vlasy. Nikdo neví proč, ale vodník prý vždycky musí mít dlouhé vlasy.

Pod vodou asi nejsou kadeřníci...

To bude nejlogičtější vysvětlení. Ale ještě k parukám. Nejprve maskéři zkoušeli, jak budu v paruce vypadat, jestli mi budou dlouhé vlasy sedět. Martin Valeš přinesl z fundusu dvě paruky,

jedna už v nějaké pohádce hrála, to byly takové zelené dredy, a tu druhou kdysi připravili pro Jirku Korna. A protože všechno ladilo s kostýmem i se mnou, tak mi jednu vyrobili na míru. Byla perfektní, protože bez újmy vydržela natáčení na slunci, pod vodou i ve větru. Když mě poprvé vyfotili kompletně připraveného, okostýmovaného a nalíčeného, tak jsem věděl, že už nic moc velkého pro to, abych jako vodník vypadal věrohodně, dělat nemusím, protože takhle to bohatě stačilo.

Jak dlouho vydržíte pod vodou na jeden nádech?

To nevím, protože jsem na rozdíl od Filipa Březiny, který v pohádce hraje potulného muzikanta, měl pod vodou připravenou kyslíkovou láhev. Natáčeli jsme v bazénu v Suchdole, na dno se mnou sestoupal potápěč a tam jsem s dýchacím přístrojem čekal na záběr. Filip skočil do vody, musel se dostat do určité hloubky a pak jsem proti němu vyrazil já. Přetahovat jsme se měli o klíč svatého Petra. Ten záběr se mnohokrát opakoval, protože není vůbec jednoduché sladit pod hladinou všechny pohyby a choreografii. To Filip musel na jeden nádech vydržet ve vodě mnohem déle než já. Má můj obdiv.

Od role vodníků si tedy po tomhle natáčení dáte chvíli pauzu?

Ne, vůbec! Rychle by měl Karel Janák natočit pokračování Klíče svatého Petra, které by celé bylo jenom o tom vodníkovi. Protože to je mladík, je mu jen něco málo přes tři sta let. Má toho ještě spoustu před sebou. Kdyby se tenhle nápad v nějakém jeho samostatném příběhu ujal, tak tu roli беру hned.

HEREC FILIP BŘEZINA: Během natáčení Klíče svatého Petra jsem asi stokrát zpíval před padesátkou komparzistů, takže můžu říct, že už mám za sebou takový malý koncert

Hraje na divadelních prknech, před televizní i filmovou kamerou. V roce 2011 ho diváci poprvé zaregistrovali v seriálu 4teens. O sedm let později si zahrál ve sportovní historické love story Zlatý podraz. A letos v detektivní sérii Místo zločinu České Budějovice. Pro postavu Tobiáše si ho do štědrovečerní pohádky Klíč svatého Petra vybral režisér Karel Janák.

Co za hrdinu je ten váš Tobiáš?

Je to takový chudý, potulný muzikant, který je zosobněním cti a poctivosti. Postupně je vrhán do situací, které mu jsou proti srsti, ale musí se s nimi nějakým způsobem vypořádat. Zjišťuje, že být jenom poctivý prakticky nejde a že se člověk musí smířit s tím, že někdy to bez kompromisu zkrátka není možné.

Dělá vaše postava hodně kompromisů?

Řekl bych, že ano. Tobiáš se postupně v příběhu setkává se světem opačným, než ve kterém byl zvyklý žít. Musí se poprat s tím, že nejsou lidé jenom dobří a poctiví, ale i hříšní a zlí. A to nejde jen tak přehlížet.

Co rozhodlo o tom, že jste roli v pohádce přijal?

Moje babička si přála, abych konečně hrál v nějaké pěkné pohádce. Doteď jsem je totiž odmítal a často jsem hrál jenom nějaké vrahy nebo jiné pochybné existence. Až jednou mi babička říká: „Chlapče, chlapče, co ti to ti režiséři dávají za role? Vždyť ty jsi tak hodný kluk!“ Takže když se naskytla příležitost, tak jsem tentokrát roli v pohádce neodmítl. A teď budu doufat, že se jí budu v Klíči svatého Petra líbit.

Bude se s vámi dívat na štědrovečerní pohádku?

Určitě a budu nervózní z toho, co na to řekne. Dáme si rybí polévku, kapra, salát a pak si pustíme pohádku. Bude to asi po deseti letech, co si všichni doma společně zapneme televizi na Štědrý den. Takže se těším.

Na začátku roku jste vyšetřoval zločiny v Českých Budějovicích, budete vyšetřovat i jako Tobiáš?

Vyšetřuju krádež, takže tam lehká podobnost je. V té pohádce jsem ve špatný čas na špatném místě a moje postava se dostane do situace, ve které vůbec nechce být.

Vraťme se do okamžiku, kdy se vám poprvé do ruky dostal scénář. Co pro vás bylo nejdůležitější?

Nikdy jsem roli v pohádce neměl, tak jsem potřeboval hlavně přijít na to, jak ji vlastně hrát. Bylo pro mě o dost snazší zahrát třeba člověka s rakovinou, jako v právě dokončovaném seriálu Smysl pro tumor, než postavu v pohádce. V ní člověk nemůže být tak realistický a může snáz spadnout do karikatury. A to jsem určitě nechtěl. Na druhou stranu rád zpívám – a hned v první pohádce se mi to splnilo.

O čem tam zpíváte?

Například o tom, že se nemá krást a lhát. Za jeden natáčecí den jsem to zpíval asi stokrát zhruba mezi padesáti komparzisty. Dá se říct, že to už byl takový malý koncert.

Jaká vaše dovednost se vám při natáčení pohádky hodila?

Potápění. Poslední rok sním o tom, že si udělám kurz a pak budu zkoumat korály v moři. Věděl jsem, že budeme točit ve vodě, ale myslel jsem, že maximálně tak metr pod hladinou. Pak jsem ale viděl, jak se připravují profesionální potápěči s kyslíkovými lahvemi a to mě trochu vyděsilo. Potápění mi nevádí, fascinuje mě, ale mám strach z dýchání s přístrojem. Tak jsem ho raději nepoužil a asi do čtyř metrů jsem se potopil se závažím a prostě to vydržel na jeden nádech.

Kterou konkrétní pohádku máte spojenou s Vánoce?

S čerty nejsou žerty. To miluju.

SÁRA KORBLOVÁ

O postavě princezny: Je půvabná, je chytrá a má dobré srdce. Čeká na ni láska i dramatické okamžiky, intriky a pes. O svém vyvoleném nemá jasno hned od začátku. Rozhodne se až podle toho, jak bude svoje nápadníky lépe poznávat.

O kostýmech pro princeznu: Krásné šaty, které jsem si v pohádce Klíč svatého Petra oblékala, mi před kamerou hodně pomohly. Korzet mě nutil držet postoj, mít srovnaná záda. A sukně zase přidala dívčí něžnost, půvab.

O natáčení s Petrem Nárožným: Natáčení s králem pohádkových králů bylo super. Každé ráno přišel na plac s několika nápady, jak a co pozměnit, přidat, nebo naopak ubrat. A je velmi přátelský. Mám od něho v zásobě spoustu historek z jeho herecké kariéry.

O premiéře na Štědrý den: Těším se už teď. Na Vánoce budu s rodinou, takže sledování štědrovečerní pohádky bude naší sváteční kolektivní aktivitou. Možná se to v mém případě neobejde bez špetky nervozity, ale rozhodně se těším.

BERENIKA KOHOUTOVÁ

O postavě podvodnice Emílie: Moje postava je velmi chytrá a mazaná holka, na kterou si jen tak někdo nepřijde. Scenárista Petr Hudský pro Emílii vymyslel spoustu podvodů, ale mě nejvíc, a předpokládám, že i ji, bavil ten na královském dvoře, kdy si Emílie ve vteřině vymyslela, že se ona i její kumpáni budou vydávat za barony.

O nezapomenutelných okamžicích z natáčení: Musím říct, že mně asi nejvíce učarovaly lokace. Točili jsme na opravdu nádherných místech – na Slapech, na hradě Zvíkov, na zámku Sychrov.

O postavách záporáků v pohádkách: Většina diváků asi fandí dobru, aspoň v to doufám. Ale záporné postavy bývají zase dost zábavné jak pro diváky, tak pro herce.

O nejoblíbenějších pohádkách: Naprosto jsem milovala Šíleně smutnou princeznu.

O televizních Vánocích: My jsme nikdy nebyli moc rodina, co sedí u televize. Ale je fakt, že na Vánoce jsme si to dokázali užít. A musím říct, že synonymem Vánoc na obrazovce jsou pro mě asi Pelíšky!

MARK KRISTIÁN HOCHMAN

O postavě zloděje Viléma: Můj mizera v pohádce Klíč svatého Petra je celkem sympatický zlodějíček, který obchází městečko a ukradne všechno, na co přijde. Po jedné krádeži v hospodě se ale čirou náhodou připlete do života dalších postav a všechno to, co s nimi v příběhu prožije, mu změní pohled na svět. Ze zloděje se tak stane úplně nový člověk.

O přípravě na roli: Kdysi jsem viděl jeden rozhovor s oscarovým Dustinem Hoffmanem, který vysvětloval, že pro něho jako herce je zloděj úplně normální postava, která ovšem když přijde do místnosti, tak nevidí jen židli, stůl nebo postel, ale všimá si všech těch malých věcí, které může ukrást. A to mě zaujalo a při natáčení Klíče svatého Petra jsem si to vyzkoušel. Vždycky, když byla vhodná příležitost, tak jsem se snažil na place něco ukrást. Občas mi to neprošlo, byl jsem zloděj začátečník, ale nějaké menší úspěchy se dostavily. Hodně mi pomohl kostým, přesněji plášť, protože pod něj schováte spoustu, ale opravdu spoustu věcí. Pohádkový zloděj se bez pláště neobejde.

Tři zlaté dukáty

❄️ PONDĚLÍ 25. 12. 2023 ❄️

Juraj není jenom obyčejný venkovský pastýř ovcí, díky místnímu učiteli je vzdělaný, umí číst a psát v mateřštině i anglicky. A díky tomu se u něj z různých knih, novin a časopisů dozvídá o světě, o nových vynálezech a objevech z počátku 20. století. Jeho snem je cesta až do Ameriky. Na to potřebuje peníze. Když se jedna z oveček zatoulá k ruinám starého hradu, objeví se před ním nečekaně tajemná slečna Julie. Je krásná a tvrdí o sobě, že je majitelkou místního velkého panství i se zámekem. Nesmí ale nikomu říct, že někdy počátkem 17. století ji do věčnosti zaklela bohatství a moci chtivá teta, ani o tom, kdo a jak ji může prokletí zbavit. Z minulosti si odnesla tři zlaté dukáty, z nichž jen jeden může jednou za sto let nabídnout za vysvobození. Pastýř Juraj, kterého potkává s posledním zlatým dukátem v dlani, je její poslední šancí. A Juraj zlatý dukát potřebuje. Za něj by si mohl koupit lístek na loď do Ameriky. Netuší ale, jaké problémy se záhadnou dívkou z časů dávno zapomenutých mu tím začínají.

Pohádka bude vysílána duálně - diváci České televize si ji mohou pustit v originálním slovenském jazyce nebo s českým dabingem.

scénář: Zuzana Lišková, Mariana Čengel Solčanská **režie:** Mariana Čengel Solčanská **dramaturgie:** Dana Garguláková **kamera:** Ivan Finta **střih:** Ondrej Azor **hudba:** Ľubica Čekovská **kostýmní výtvarnice:** Lucia Šedivá **umělecká maskérka:** Ria Pontikis **architekt:** Braňo Mihálik **kreativní producentka ČT:** Marča Arichteva **výkonná producentka ČT:** Monika Effenbergerová **producentka Dayhey:** Silvia Panáková **producentka RTVS:** Zuzana Balkóová **hraji:** Katarína Krajčovičová, Ladislav Bédi, Lesana Krausková, Marián Labuda ml., Zuzana Norisová, Peter Kadlecík, Juraj Hrčka, Michal Isteník, Jitka Čvančarová, Jozef Vajda, Ondro Kovaľ, Jana Hubinská a další

REŽISÉRKA MARIANA ČENDEL SOLČANSKÁ:

Tři zlaté dukáty mají svým přístupem k lidové kultuře blíž k Perinbabě a humorem zase ke Třem oříškům pro Popelku

Proč jste chtěla mít z pastýře takového průkopníka pokroku? Juraj měl v dětství progresivního učitele. Takového, jakého bychom měli našim dětem dopřát všichni.

Tři zlaté dukáty jsou vaší třetí pohádkou. Jaký motiv v tomto žánru je pro vás nepostradatelný? Především humor. Ale až teď, do třetice, se mi s ním podařilo nešetřit.

Obvykle se v pohádkách postavy pohybují v neurčitěm čase v nespecifikované části světa. Vy jste ale ve Třech zlatých dukátech velmi konkrétní. Proč?

Popravdě řečeno, nejsem příznivkyní časové nekonkrétnosti v pohádkách. A úplně alergická jsem na slovo eklekticismus. Už jako dítě jsem potřebovala dekodovat časoprostor. Díky tomu jsem milovala pohádku Král Drozdí brada, kterou režisér Miloslav Luther zasadil do precizního rámce druhé poloviny patnáctého století. Nebo Perinbabu od Juraje Jakubiska, jehož příběh se odehrává ve druhé třetině století devatenáctého. Naše Julie žije v reálném světě. Jediná podivnost, se kterou jsem pracovala, je ona kletba, kvůli které prochází třemi staletími, tedy ze šestnáctého do devatenáctého století.

Pastýř Juraj má svůj sen - odjet do Ameriky. Jaký sen jste si touto pohádkou splnila vy? Mým snem bylo v pohádce pracovat s výrazným folklorním motivem.

K českým Vánocům patří Vorlíčkovy Tři oříšky pro Popelku, ke slovenským pak Jakubiskova Perinbaba. Ke kterému příběhu mají Tři zlaté dukáty blíže? Folklorností k Perinbabě a humorem k Popelce.

Diváci České televize mohli její první pohádku Láska na vlásku vidět před devíti lety. Druhá, kterou nazvala Zakletá jeskyně, se v kinech objevila loni. Letos se režisérka Mariana Čengel Solčanská, autorka politických thrillerů Únos a Sviňa a dobového dramatu Služka, vrátila k pohádkovému žánru potřetí. O Vánocích bude v Česku i na Slovensku vyprávět příběh o Třech zlatých dukátech.

Kdo si co za tři zlaté dukáty ve vaší pohádce kupuje?

Za svoje tři dukáty získá panna Julie tři šance na zlomení kletby, která ji odsoudí bloudit v čase. Za svoje tři dukáty získá šanci se jednou za sto let vrátit a pokusit se ji zlomit. Jak už to v pohádkách bývá, promění až právě tu třetí šanci.

A co nejvíce charakterizuje Julii, hlavní ženskou postavu?

Julie přichází z období feudalismu, kdy všechna půda patřila šlechtě a panovník byl bohem pomazaný absolutistický vládce. A potká se s mláďencem, který se narodil dávno po zrušení nevolnictví a využívá vymořky průmyslové revoluce. A to je zábavný střet.

HEREČKA KATARÍNA KRAJČOVIČOVÁ: V pohádce Tři zlaté dukáty řídím první automobil na světě. Měla jsem obavy, aby se mu nic nestalo, protože to je vzácný exemplář

Tři staletí žije Julie v zakletí. Byla bohatou zámeckou paní, ale její rodina ji kletbou připraví o všechno. Zjevuje se jednou za sto let a hledá někoho, kdo by ji za zlatý dukát z prokletí vysvobodil. V napínavém a humorně laděném pohádkovém příběhu Tři zlaté dukáty si hlavní ženskou hrdinku zahrála Katarína Krajčovičová.

Dívky ze zámku mohou být v pohádkách důvěřivé, odvážné i emancipované. Jaká je ta vaše?

Julie, kterou ve Třech zlatých dukátech hraji, je sebevědomé, odvážné a silné děvče, kterému ze všeho nejvíc záleží na spravedlnosti.

Kletbu nad zámeckou paní může zlomit pastýř Jura. Ten ale nesní o zachraňování zakletých dívek, ale o cestě do Ameriky. Jaký sen má vaše hrdinka?

Její hlavním přáním po vysvobození z prokletí bylo, aby do krajiny, které kdysi vládla, vrátila pořádek a mír. Aby v její zemi žili lidé šťastně a nemuseli odcházet jinam. Později pochopí, že život není jen o panovnických povinnostech, ale také o lásce.

Jak velký to pro vás byl sen zahrát si ve vánoční pohádce?

Jsem velmi vděčná za zámeckou paní ve Třech zlatých dukátech, ale princezna nebyla mojí jedinou vysněnou postavou. S radostí bych si v pohádce zahrála jakoukoliv roli, protože je to žánr, který je plný lásky, naděje a porozumění. To všechno dělá z pohádkových příběhů to krásné, co nás na nich okouzluje a baví. Pro mě bylo štěstím, že jsem mohla být součástí jednoho takového.

Mezi svoje dovednosti řadíte šerm, společenské tance nebo lyžování. Která z nich se vám při natáčení pohádky hodila?

Vlastně jsem nevyužila žádnou, ale v jedné scéně jedu na koni. A z toho jsem měla velkou radost, protože jsem díky tomuto natáčení překonala svůj menší strach z těchto nádherných zvířat.

V příběhu Tři zlaté dukáty se objeví také historické vozidlo. Musela jste si s nějakou technickou vymožeností během natáčení poradit vy sama?

Ještě před zakletím vyrůstala Julie na konci šestnáctého století. Žila na zámku a byla obklopena vším, co tato doba nabízela. Poslední naděje, že její kletba pomine, přichází ve století dvacátém. Takže všechno pro ni bylo najednou nové a neznámé. Pro mě bylo například velkým zážitkem právě řízení prvního auta na světě. Mělo tři kola a vzadu připevněný motor. Nikdy předtím jsem v žádném takovém stroji neseděla, takže jsem byla velice koncentrovaná a měla jsem plnou hlavu obav, aby se autu nic nestalo, protože to je velmi vzácný historický exemplář.

Bez kterého filmu nebo pohádky si nedokážete Vánoce představit?

Moje každoroční vánoční televizní klasika má dva názvy - S tebou mě baví svět a Jak vytrhnout velrybě stoličku.

HEREC LADISLAV BÉDI: Před televizní premiérou Tří zlatých dukátů budu hodně nervózní, ale bude to ta nejkrásnější tréma, jakou jsem doteď poznal

Vystudoval Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, hostuje ve Slovenském národním divadle a od režisérky Mariany Čengel Solčanské dostal první velkou roli před kamerou. Mladý herecký talent Ladislav Bédi je pastýřem Jurajem ve výpravné koprodukční slovensko-české pohádce Tři zlaté dukáty.

Co vás na příbězích v pohádkovém žánru nejvíc fascinuje?

Na pohádkových příbězích mě nejvíc fascinuje jejich nejzákladnější poselství. Tedy že dobro vždy vítězí nad zlem. Že nikdy nemáme ztrácet naději. Že nikdy nemáme přestat věřit v lásku. To jsou hodnoty, se kterými chci žít navždy. Jen si vezmete pastýře Juru ze Třech zlatých dukátů. Myslí si, že musí odejít ze své rodné země daleko do světa, aby se vymanil z tradičního života svých předků, své rodiny, a tím našel skutečné štěstí. I on sám nakonec zjistí, že stačí, když mu do života vstoupí láska.

Který z klasických pohádkových motivů je ve Třech zlatých dukátech tím nejvýraznějším?

Mohl bych se opakovat a odpovědět, že je to dobro, co vítězí nad zlem, a láska, co hory přenáší. Ale tahle pohádka má ještě jedno poselství - buďme k sobě jako lidé ohleduplní, nebuďme k sobě lhostejní. Nikdy nevíme, kdo a kdy může potřebovat naši pomoc. Nikdy dopředu nevíme, koho můžeme zachránit.

Herci se pro role v pohádkách učí šermovat nebo jezdit na koni. Jakou dovednost jste si pro natáčení pohádky Tři zlaté dukáty musel opatřit vy?

Moje příprava na roli Jury byla skutečně výjimečná. Naučil jsem se jezdit na koni, i když ke šťastnému konci neodcválám, ale došlapu na kole. Taky jsem nějaký čas prožil na ovčí farmě, abych se pokusil pochopit, co všechno musí dobrý pastevec umět. Při natáčení ale vypadala práce se stádem ovcí úplně jinak. Musel jsem se

popasovat s tím, co přinesl daný okamžik. Ale všechno, co jsem se pro roli Jury před první klapkou pohádky Tři zlaté dukáty naučil, mi pomohlo k tomu, abych se do této postavy postupně převtělil.

Juraj je takovým slovenským Cimmermanem. Zajímají ho vynálezy i technické vymoženosti. S čím jste měl před kamerou největší práci?

Ze všech vynálezů, se kterými jsem byl v průběhu natáčení v kontaktu, jsem to měl nejtěžší s bicyklem. Někdy jsme skutečně zdolávali náročné tratě, a to i za nepříznivého počasí.

Hlavní hrdinové pohádek mají několik velmi výrazných vlastností. Které má Juraj?

Juraj je člověk cílevědomý, plný odvahy i pokory, skromnosti a lásky. Je to zkrátka hlavní hrdina, jak se patří. Ale i on má svoje dobré a trochu horší vlastnosti. Například než potkal Julii, tak často býval zahořklý vůči druhým a sem tam překvapil i ostrým jazykem.

Je to vaše první výrazná role ve filmu. Jak velká bude vaše nervozita před televizní premiérou o letošních Vánocích?

Myslím si, že nervozita, která se určitě dostaví, bude tou nejkrásnější z těch všech, které jsem doteď poznal. Budu sedět vedle vánočního stromku se svojí rodinou a bedlivě sledovat jejich tváře, protože mě vždycky podporovala a já si budu přát, aby na mě byla hrdá. Celý den budu myslet na to, že se na naši pohádku budou dívat lidé na Slovensku i v Česku. A jen a pouze diváci rozhodnou, jestli se příběh Tří zlatých dukátů stane nesmrtelným. Tím by se splnilo jedno z mých velkých vánočních přání.

Bez kterého filmu nebo pohádky si nedokážete Vánoce představit?

Bez pohádky Tři oříšky pro Popelku, bez komedie Sám doma a bez tragikomedie Pelíšky.

Krakonošovo tajemství

❄️ ÚTERÝ 26. 12. 2023 ❄️

Na zámek v podhůří Krkonoš přijíždí jeho nový majitel Štěpán se svojí snoubenkou, krásnou komtesou Blankou, a mladším bratrem Adamem. Cestou kočár nešťastně srazí kolemjdoucí dívku, Adam jí pomůže a ona se do něj zamiluje. Na zámku Adam objeví starou vlašskou knihu, která by měla obsahovat cestu k pokladům. Tajemné značky vlašské knihy však nedokáže vyluštit ani národopisec Jiráček, který v kraji sbírá pověsti a nevyhází z údivu nad tím, že zdejší lidé stále věří v Krakonoše. Na zámku se objeví záhadný cizinec a nabídne Štěpánovi, že jej k pokladu za určitých podmínek dovede. Výprava do hor může začít. Naplní se Liduščina láska k Adamovi? Jakou záhadu skrývá starý obraz na zámku Hůrka a co strašlivého se v horách kdysi odehrálo? A kdo je vlastně Krakonoš a jaké je jeho největší tajemství?

scénář: Barbara Johnsonová **režie:** Peter Bebjak **kamera:** Martin Žiaran **kreativní producentka ČT:** Barbara Johnsonová **výkonná producentka ČT:** Veronika Trčková **dramaturgie:** Kristina Elšíková **hudba:** Juraj Dobrákov **střih:** Marek Královský **producent D.N.A.:** Rastislav Šesták **výkonná producentka D.N.A.:** Natália Rau Guzikiewiczová **kostýmní výtvarník:** Ján Kocman **architekt:** Juraj Kuchárek **hrají:** David Švehlík, Leona Skleničková, Jan Nedbal, Jakub Prachař, Dominika Morávková, Ondřej Sokol, Diana Mórová, Jakub Barták, Martin Huba, Norbert Lichý, Olaf Burmeister a další

KRAKONOŠ REKORDMANEM

Vánoční pohádku Krakonošovo tajemství viděly loni na Boží hod 3 miliony a 753 tisíc diváků starších čtyř let. Stala se tak historicky druhou nejsledovanější premiérovou sváteční pohádkou napříč všemi tuzemskými televizemi. Více měla pouze Princezna ze mlejna II - 24. prosince roku 2001 ji na ČT1 viděly 4 miliony a 99 tisíc diváků. Krakonošovo tajemství se zároveň stalo i nejsledovanějším odvysílaným pořadem na všech televizních stanicích od roku 2006, a to v divácké skupině 4+.

Zdroj: ATO - Nielsen Admosphere

Tři otázky pro režiséra PETERA BEBJAKA

Jak jste prožíval loňskou premiéru Krakonošova tajemství v České televizi i na Slovensku?

Klasicky, tedy jako každý rok, jsem byl s přítelem u jeho rodiny. I když je to každoroční rituál, vždy se na ty vánoční chvíle těším. Je to výjimečný čas, protože si ho výjimečným uděláme. Nemáme puštěnou televizi a snažíme se spolu bavit tak, aby se nikdo s nikým nepohádal.

Jaké reakce od diváků se k vám dostaly?

Většinou platí pravidlo, že se ozývají hlavně ti, kterým se film či seriál líbil. Takže i na Krakonošovo tajemství jsem dostával hlavně pozitivní reakce.

Jak vy sám jste reagoval na mimořádně rekordní sledovanost vaší pohádky v České televizi?

Stejně jako v divadle mají herci potlesk, který jim napoví, jak kvalitní odehráli představení, tak televizním tvůrcům to samé naznačí sledovanost. Ale ne vždy by měla být na prvním místě. Důležitější je, aby se film divákům líbil, aby je něčím oslovil, aby jim nabídl něco výjimečného, protože vysoká sledovanost nemusí automaticky garantovat kvalitu díla. Ale přiznávám, že je to velmi příjemný pocit být u zrodu pohádky, která je mimořádně sledovaná.

Prince Mamánek

❄️ SOBOTA 30. 12. 2023 ❄️

Princ Ludvík Otomar Karel XII., zrozený Vznešený, je velmi spjatý se svou milující maminkou, královnou Ludmilou. Jenže Ludvík je princ už poněkud přerostlý, je mu devětatřicet let. Bojí se skoro všeho, do ženění se neženě a většinu života se poflakuje po přepychovém zámku a přilehlých oborách. Moudrý král Radomil mu proto připraví nečekaný dárek – princ se jednoho rána probudí v lese v obyčejných šatech a v doprovodu drsného rytíře Hudrovala se má vydat do světa, aby poznal, co je život, a snad konečně dospěl. Na velké dobrodružné cestě ho čekají věci, o kterých zatím jen četl v knihách. Potká mocného čaroděje, zlé čarodějnice, ducha i samotnou paní Smrt. A možná najde i lásku svého života. Co na to všechno řekne maminka? A bude spokojený otec král?

scénář, hudba a režie: Jan Budař **dramaturg:** Stanislav Dančiak ml. **kamera:** Jan Malíř **kostýmy:** Michaela Horáčková Hořejší **architekt:** Milan Býček **umělecká maskérka:** Eva Ungrová Malíková **střih:** Branislav Vincze **producenti:** Jan Budař (Budhar film), Jakub Červenka (Bedna Films) **koproductent:** Česká televize - kreativní producentka Jiřina Budíková **hraji:** Jan Budař, Ondřej Vetchý, Jana Nagyová, Veronika Khek Kubařová, Vladimír Javorský, Boleslav Polívka, Martin Huba, Kateřina Antošová, Veronika Daušová a další

Na žádnou z rolí se nedělal konkurz či zkoušky, všechny postavy obsadil Jan Budař přímo podle svého přání. „Já sám jako herec konkurzy nemám moc rád a role do filmu jsem hercům nabízel přímo na tělo. Měl jsem štěstí, že všichni mí vysnění herci svou roli v Mamánkovi přijali,“ říká **Jan Budař**.

„Jako herec jsem zažil převratnou zkušenou, protože jsem režíroval sám sebe. A musím říct, že režisér byl pořádný puntičkář! Nic mi neodpustil, tvrdě jsem makal, žádný karavánek, kafičko, klábosení s kolegy. Dřel ze mě kůži,“ vypráví **Jan Budař** coby herec.

Obsadit herečku **Janu Nagyovou** po tak dlouhé pracovní odmlce byl pro tvůrce risk. V tomto případě však platí, že risk přináší zisk. „Jana byla naprosto připravená a nesmírně poctivá a pracovitá. Bylo vidět, že jí role královny skvěle pasuje,“ pochvaluje si **Jan Budař** svou odvážnou volbu.

Ondřej Vetchý se v roli rytíře Hudrovala z Dětenic stane princovým průvodcem a společníkem na jeho dobrodružné cestě za dospěním. „Doufám, že například Ondra diváky v téhle roli i trochu překvapí. Má ve filmu trochu komickou a zároveň dojemnou polohu a tahle kombinace se mu podle mě hodně povedla,“ přibližuje **Jan Budař** Ondřeje Vetchého ve filmu Prince Mamánek.

Oba na cestě potkají hubatou mladou šenkýřku v podání **Veroniky Khek Kubařové**. „Většina děvčat chce být princeznou, ale Veronika hraje obyčejnou holku Bětu, která princeznou být netouží, a to je na ní nesmírně milé. Je prostěfuká a já jsem nadšený, jak ji Veronika ztvárnila,“ říká **Jan Budař**.

Martin Huba coby král je nespokojený s rozmazleností svého dospělého syna. Jako moudrý otec ho vykopne ze zámku a vyšle ho na dobrodružnou cestu, aby poznal svět. „Martin Huba je velmi inspirativní člověk, opravdová osobnost a fantastický herec a režisér. Je mi ctí, že právě on hraje mého otce, krále Radomila,“ dodává **Jan Budař**.

Postava **Boleslava Polívky** příběh filmu vypráví a současně do jeho děje zasahuje. „Hraje hrobníka Hroudu, jeho postava nejenže příběhem provází, ale je i trochu šamanem a čarodějem a přinese do filmu magii a nadpřirozeno. Bolek je zkrátka mistr a téhle role se zhostil skvěle,“ popisuje **Jan Budař**.

VÁNOČNÍ POHÁDKOVÁ KLASIKA

Šíleně smutná princezna

❄️ NEDĚLE 24. 12. 2023 ❄️

Tři oříšky pro Popelku

Filmová verze Popelky od režiséra Václava Vorlíčka patří k vánoční klasice nejen v Česku, ale i v dalších evropských státech. Herečka Libuše Šafránková se v hlavní roli stala nezapomenutelnou pro mnoho generací diváků. **Režie:** Václav Vorlíček

Princezna a půl království

Honza zabije draka a získá princeznu a půl království. A tam, kde jiné pohádky končí, naše začíná. Princezně se totiž obyčejný Honza nelíbí, stejně tak jejím královským rodičům. Neumí se totiž chovat. **Režie:** Karel Janák

Dvanáct měsíčků

Filmová adaptace klasické pohádky Boženy Němcové poprvé v celovečerní hrané verzi. Podaří se Marušce sehnat v třeskutém mrazu kytičku fialek nebo jahody pro macechu a nevlastní sestru? Kdo stojí za zdánlivě nesplnitelnými úkoly a jaký je jejich skutečný cíl? **Režie:** Karel Janák

Anděl Páně

Jedna z nejoblíbenějších filmových pohádek posledních dvou dekád o cestě paličatého nešiky, anděla Petronela, a potouchlého čerta Uriáše za napravením alespoň jednoho hříšníka. **Režie:** Jiří Strach

Anděl Páně 2

Dvojice popletených pohádkových brachů, anděl Petronel a čert Uriáš, je zpět! S vtipným a napínavým příběhem o hledání ztraceného jablka poznání, ale také o lásce, přátelství a odpuštění. **Režie:** Jiří Strach

Čert ví proč

Pohádka o království, kde slušnost, čest a úcta k lidem nahradila láska k moci a k penězům. Bude tolik očekávaným spasitelem chlapec přicházející s oslíkem? **Režie:** Roman Vávra

Česká filmová pohádka režiséra Bořivoje Zemana vypráví prostý příběh dvou mladičkých královských dětí, které jejich otcové již před lety zasnoubili, avšak které chtějí o svém osudu a životních partnerech rozhodovat ze své vlastní vůle. Tedy v podstatě známý pohádkový motiv nebo chcete-li, milostný motiv v pohádkovém rouše. Režisér Zeman prohlásil, že vědomě navazuje na svou Pyšnou princeznu z roku 1952. Velkou popularitu této pohádky zajistilo i herecké obsazení: Do rolí královských dětí vybral režisér Helenu Vondráčkovou a Václava Neckáře. I v dalších rolích se objevil výkvět českého herectví, například Jaroslav Marvan, Josef Kemr, Bohuš Záhorský a Stella Zázvorková. Hudbu složil Jan Hammer. **Režie:** Bořivoj Zeman

ZPĚVAČKA HELENA VONDRÁČKOVÁ: Ráda si v nějaké nové pohádce zahraju královnu nebo klidně i čarodějnici

Námluvy vzdorujících milenců, politicky nemohoucí králové, proradní rádcové a popové písničky – to je velmi stručná charakteristika jednoho z nejoblíbenějších titulů tuzemské kinematografie. Reprízy Šíleně smutné princezny se tak staly samozřejmou součástí televizních Vánoc. Tento pohádkově hudební film natáčel Bořivoj Zeman od léta do podzimu roku 1967. Slavnostní premiéra se pak konala o rok později, přesně šestého června 1968, tedy jen pár týdnů před invazí vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Do hlavních rolí královských potomků, kteří si dělají naschvály, obsadil režisér už tehdy velmi populární zpěváky Helenu Vondráčkovou a Václava Neckáře. Ten už měl ve své filmografii oscarové drama *Ostře sledované vlaky*, Helena Vondráčková u filmu debutovala.

O natáčení pohádky Šíleně smutná princezna jste už určitě mluvila nesčetněkrát. Která vaše vzpomínka spojená s tímto oblíbeným filmem je tou nejintenzivnější?

Ta na ranní, příliš včasná vstávání. Opravdu. Musela jsem být vzhůru už před šestou, pak cesta na Barrandov, líčení, šatna. A samozřejmě vzpomínám na spoustu milých přátel a hlavně báječných herců, kteří v této pohádce účinkovali. Tohle natáčení mě naplňovalo radostí. Mohla jsem potkávat Stelu Zázvorkovou, Josefa Kemra, Jaroslava Marvana, svého pohádkového otce a pana krále Bohouše Záhorského i Václava Neckáře. A samozřejmě Darka Vostřela, ředitele Divadla Rokoko, kde jsem zrovna v té době byla krátce v angažmá. Atmosféra v průběhu natáčení byla vždycky příjemná. Režisér Bořivoj Zeman byl mým velkým rádcem, protože to bylo poprvé, kdy jsem měla hlavní roli. Moc jsem si toho vážila. Samozřejmě mě moc bavilo i natáčení písniček, které složil tehdy teprve osmnáctiletý mladík Honza Hammer.

Jak velká byla vaše nervozita v okamžiku, kdy jste si první natáčecí den stoupla v princeznovském kostýmu před kameru?

První natáčecí den jsem na sobě neměla kostým pro princeznu, ale ten pro husopasku Helenu. Byla jsem trochu zklamaná, protože jsem od režiséra Bořivoje Zemana milovala Pyšnou princeznu, a tak jsem nečekala, že budu hrát takovou obyčejnou holku, která se navíc jmenovala stejně jako já a na hlavě neměla ani korunku. Ale to všechno mělo svůj vývoj, i nádherných rób jsem se nakonec dočkala.

A jak to bylo s tou nervozitou?

Nepamatuji se, že bych byla před kamerou nervózní. Věřila jsem panu režisérovi. Věděl, co dělá. Trému mívám občas teď, když mám například pracovat na novém muzikálu. V divadle trému mám, ale natáčení Šíleně smutné princezny o trémě vůbec bylo.

Díváte se na Šíleně smutnou princeznu při televizních reprízách?

Příznávám, že kdykoliv tuhle pohádku dávají, tak nejsem schopná kolem televize projít, aniž bych se na kousek nepodívala. Ráda si ji připomínám, protože za celá ta léta neztratila nic ze svého kouzla. Písničky jsou pořád krásné a nadčasové. Dodnes je zpívám na svých koncertech, a to s velkým úspěchem. A mám obrovskou radost také z toho, že si Šíleně smutnou princeznu zamilovala další mladá generace.

Pohádka se dočkala i divadelní adaptace. Byla jste se na ni podívat?

Ano, tvůrci mě do Studia DVA pozvali, což mě potěšilo. Je to moc hezky udělané představení.

Měli by filmaři šanci vás získat do nějaké nové pohádky? Třeba do role královny?

Samozřejmě, takovou roli bych si ráda zahrála. Dokonce jsem kdysi režiséra Zdeňka Trošku naváděla, aby mi dal v pohádce nějakou roli čarodějnice. K tomu ale bohužel nedošlo.

VÁNOČNÍ FILMOVÁ KLASIKA

Pelišky

Tragikomický filmový návrat k rodinným rituálům, láskám a trapasům se odehrává v jedné pražské čtvrti. Jemná poetika a humorná nadsázka jsou charakteristické pro vyprávění životních osudů tří generací mužů a žen ve zvláštním období našich dějin, tedy v roce 1968. **Režie:** Jan Hřebejk

Vesničko má středisková

Mentálně opožděný družstevní závozník Otík Rákosník způsobuje svému řidiči, panu Pávkovi, jeden malér za druhým. Pávek je chápavý a trpělivý, ale jen do jisté snesitelné míry. A ta se naplní, když kvůli Otíkovi při couvání zbourá betonový sloupek jednoho pražského chalupáře. **Režie:** Jiří Menzel

Na samotě u lesa

Komedie o jedné pražské rodině, která se s vidinou klidného místa k odpočinku rozhodne koupit chalupu na venkově. Jenže spolu s příbytkem získají i svérázného dědu, který se jen tak stěhovat nebude. **Režie:** Jiří Menzel

Vrchní, prchní

Knihkupec Dalibor Vrána nemá lehké živobyті. Líbí se ženám a ty se zas líbí jemu. A protože je mužem činu, značnou část jeho poctivě nabytého výdělků spolknou alimenty. Svízelnou finanční situaci se rozhodne vylepšit originálním způsobem. **Režie:** Ladislav Smoljak

Ten, kdo tě miloval

Podle detektivního románu Marie Poledňákové vznikla komediálně laděná rodinná detektivka s vánoční atmosférou. Detektivem však není příslušník kriminalistického týmu, ale členové jeho rodiny, kteří se netradičními postupy snaží dobrat pravdy. **Režie:** Jan Páchl

Rozpuštěný a vypuštěný

Policejní inspektor Trachta je známý nezvyklými vyšetřovacími metodami. Se svým mladým praktikantem Hlaváčkem se chystá rozlousknout záhadu zmizelého továrníka Bierhanzla. **Režie:** Ladislav Smoljak

SILVESTR V ČESKÉ TELEVIZI

Zázraky přírody

Oslava posledního dne v roce je po celém světě spjata s mnoha originálními zvyky. V Irsku například klepají chlebem na dveře, jihoafrická tradice zase velí házet nábytek z oken vysokých budov. V Severní Karolíně spouští před půlnocí mezi lidi vačici v krabici a v Rumunsku naslouchají zvířatům, zda promluví. Pokud mlčí, přináší to štěstí. V Česku je v posledních letech zvykem slavit se Zázraky přírody. Maroš Kramář a Vladimír Kořen se na vás těší ve speciálním dílu, ve kterém nebude o zábavu nouze.

Všechnopárty

Legendární zábavná talk show Karla Šípa se i letos představí ve speciálním silvestrovském vydání. Ani tentokrát nenechá nikoho na pochybách, že v tomto televizním formátu patří právem k nejsledovanější tuzemským pořadům.

Hosté budou tři a každý je pro něj inspirací. S lehkostí a profesionálním nadhledem hovoří s umělci, sportovci a dalšími osobnostmi kulturního a společenského života. Témata jsou rozebírána s humorem a nadhledem. Metodu, kterou zpodobňuje své hosty, nazývá zvědavý stařík.

Pořad se natáčí v Divadle Semafor.

Silvestr- pořad nás to baví

Oslavte s námi poslední den v roce, který je současně už 70. rokem České televize. Ukážeme vám to nejlepšího ze zábavní tvorby uplynulých sedmi dekad. Těšit se můžete na legendární scénky, ale i zapomenuté poklady. Moderátoři Adéla Gondíková a Richard Genzer vás pozvou do obýváku, který se mění v čase tak, jak si to mnozí pamatujeme. „To jsme měli doma taky!“ bude jedna z nejčastějších „hlášek“ českotelevizního silvestra 2023, když se tedy zrovna nebudete smát! Na návštěvu přijdou známé osobnosti televizní zábavy.

Z KINA DO TELEVIZE

Vánoční příběh

❄️ PONDĚLÍ 1. 1. 2024 ❄️

Vánoční příběh je komedie režisérky a scenáristky Ireny Pavlaskové, v níž se setkává celá plejáda hereckých hvězd. Příběh se odehrává během Štědrého dne, kdy se hrdinové scházejí s rodinnými příslušníky, ale i zcela náhodně s lidmi, kteří jim ovlivní život. Společně pak prožijí, občas i neplánovaně, neuvěřitelnou vánoční jízdu. Karla Rodena coby barvitou postavu poněkud prostořekého politika čeká den plný „pravdy“ a jeho matku Jiřinu Bohdalovou, šarmantní herečku, přijezd jejího francouzského přítele. Politikův šéf v podání Hynka Čermáka a jeho žena Jana Plodková se ocitnou v bizarní situaci, která hrozí krachem manželství. Jaroslav Plesl jako sympatický kněz potká Mášu Málkovou coby tajemnou Dianu a mladá rozhlasová technička alias Anna Fialová jistým nedopatřením spustí lavinu nečekaných událostí, kterou napravit až setkání s mladým doktorem v podání Vladimíra Polívky. Svě zajímavé příběhy si ve filmu prožijí i postavy Václava Neužila, Sary Sandevy, Jana Nedbala, Jitky Sedláčkové, Pavla Kříže či Pavly Beretové. Ojedinelým tento film činí i role, kterou ztvárnil francouzský herec Pierre Richard, nebo to, že se poprvé po třiceti letech postavilo před kameru v komediální poloze legendární duo Jiří Lábus a Oldřich Kaiser.

scénář: Irena Pavlasková, Rudolf Merkner, Marek Matoušek **režie:** Irena Pavlasková **kamera:** David Ployhar **zvuk:** Jiří Klenka **střih:** Emil Pawinger **hudba:** Jiří Chlumecký **architekt:** Jiří Sternwald **kostýmní výtvarnice:** Jaroslava Procházková **producenti:** Europeana Production - David Blümel, Petr Kutáč **hraji:** Karel Roden, Jiřina Bohdalová, Jiří Lábus, Oldřich Kaiser, Jana Plodková, Hynek Čermák, Jaroslav Plesl, Anna Fialová, Vladimír Polívka, Máša Málková, Sára Sandeva, Jan Nedbal, Jitka Sedláčková, Pavel Kříž, Václav Neužil, Pavla Beretová, Albert Čuba, Jana Bernášková, Veronika Žilková, Jiří Ployhar a Pierre Richard

Il Boemo

Příběh popisuje boj pražského rodáka a hudebního skladatele Josefa Myslivečka o místo na scéně italské opery, jeho úspěch a usilovnou práci, která ho udržuje na výsluní nejvýznamnějších italských operních domů. Příběh skicuje i portréty významných osobností, na kterých Myslivečkova kariéra závisela. Byli jimi král dvou Sicílií Ferdinand Bourbon, italská aristokracie nebo operní hvězdy v čele s nejslavnější pěvkyní tehdejší doby Catarinou Gabrielli. Ve vyprávění nechybí ani Myslivečkovo setkání s mladým „krajanem“ Mozartem, který ve svých čtrnácti letech usiluje o stejně úspěšnou kariéru.

scénář: Petr Václav **režie:** Petr Václav **kamera:** Diego Romero Suarez-Llanos **zvuk:** Daniel Němec, Sandro Rossi, Francesco Liotard, Andrea Lancia **scénografie:** Luca Servino, Irena Hradecká **umělecké maskérky:** Andrea McDonald, Jana McDonald **kostýmní výtvarnice:** Andrea Cavalletto **koproducenti:** Mimesis Film, Dugong Films, Česká televize - kreativní producentka Kateřina Ondřejková, Sentimentalfilm, Libor Winkler, Magic Lab, Daniel Bergmann, Jan Menclík **hraji:** Vojtěch Dyk, Barbara Ronchi, Lana Vlady, Elena Radonicich, Lino Musella, Philippe Jaroussky, Cristiano Donati, Alberto Cracco, Salvatore Langella

Kůň

Zakřiknutý učitel Dušička nemá právě nejlepší životní období. Prožívá krizi s přítelkyní, která ho chce vlastnit. Má problémy ve škole, kde ho nutí změnit způsob výuky. Trápí se se sousedy, kteří mu vnucují měšťácké principy. A k tomu všemu najde na Vánoce u sebe doma živého koně. Situace je o to absurdnější, že bydlí v bytě ve druhém patře činžáku. Dušička netuší, jak se k němu bělouš dostal, či by mohl být a už vůbec si neví rady s tím, jak se ho zbavit. Jenže přítomnost cirkusového šimla se stává nejen zdrojem bizarně komických situací, ale i katalyzátorem jeho vztahů. Dušička poznává skutečnou tvář lidí, kteří ho obklopují, protože ve vyhrocené situaci všichni ztrácejí své masky. Začíná chápat, že okolí ho nutí ke kompromisům, které se mu přičí. Uvědomuje si, že se nechává manipulovat okolím a postupně schází z cesty, kterou si v mládí vybral. Kůň je rodinná komedie o vnitřní svobodě a o jejich podobách i hranicích.

scénář: Marek Leščák, Martin Šulík **režie:** Martin Šulík **kamera:** Martin Štrba **střih:** Marek Šulík **hudba:** Solamente naturali **producenti:** Rudolf Biermann, Martin Šulík **hraji:** Daniel Fischer, Branislav Bystrianský, Dominika Kavaschová, Anna Čonková, Jevgenij Libežňuk, Lotka Leščáková a další

ADVENTNÍ KONCERTY ČESKÉ TELEVIZE

Čtyři adventní neděle, čtyři přímé přenosy charitativních koncertů České televize, které už po třiatřicáté pomohou čtyřem neziskovým organizacím. Jedna z nejdéle fungujících veřejných sbírek v Česku začala psát svoji historii v roce 1991 a od té doby mezi 132 „neziskovek“ rozdělila víc než 276 milionů korun. Loňský ročník byl díky štědrosti diváků historicky nejúspěšnější, podařilo se získat částku 22 milionů a 742 tisíc korun. Moderátorskou dvojici letošního ročníku utvoří Ester Janečková a Petr Hradil a od 26. listopadu všechny čtyři koncerty odvysílá od 17:30 program ČT1. Hudebními hosty budou například skupiny Jelen, Fleret, zpěvačky Lenny, Monika Absolonová či Dasha, hudebník Ondřej Brzobohatý nebo Klavírní trio České filharmonie, Cello Republic, Clarinet Factory, Kalabis Quintet, Štěpánka Pučálková a Pavel Bořkovec Quartet či Kühnův dětský sbor s Kateřinou Englichovou.

1. adventní koncert 26. 11., Břevnovský klášter: Centrum pro rodinu a sociální péči, z. s., Ostrava – patronka Lucie Křížková (moderátorka pořadu Sama doma)
2. adventní koncert 3. 12., Loreta Praha: Otevřená okna, z. ú., Jindřichův Hradec – patron Jakub Szántó (reportér zahraniční redakce ČT)
3. adventní koncert 10. 12., Vyšehrad: Cesta životem bez bariér, z. s., Paběnice – patronka Tereza Řezníčková (moderátorka ČT24)
4. adventní koncert 17. 12., Strahovský klášter: Medica Třinec, z. ú. – patron Richard Samko (redaktor ČT)

Otevřená okna, z. ú., Jindřichův Hradec

Díky až téměř filmovému příběhu získala organizace Otevřená okna darem zchátralý industriální areál v Jindřichově Hradci. Do něj plánuje v několika etapách přenést sídlo všech služeb, které poskytuje. Prvním počinem bude rekonstrukce vily továrníka. Vznikne v ní detašované pracoviště chráněných a sociálně terapeutických dílen a expozice Paměť místa, která ukáže historii lokality a jejich obyvatel, jež byli zásadně postiženi holocaustem i komunistickou minulostí.

Centrum pro rodinu a sociální péči, z. s., Ostrava

Centrum pro rodinu a sociální péči sídlí v kapacitně nevyhovujícím objektu, který je určený k demolicí. Organizaci čeká stěhování a díky podpoře diváků Adventních koncertů ČT budou rekonstruovány a adaptovány interiéry budovy v areálu Městské nemocnice Ostrava. Nové prostory budou díky vyšší kapacitě sloužit nejen sociálním službám, ale také pro realizaci kurzů, vzdělávání, pro prevenci kriminality, poradenství i pro služby v rámci doprovázení pěstounských rodin a výkonu sociálně právní ochrany dětí a dalších navazujících aktivit.

Cesta životem bez bariér, z. s., Paběnice (okres Kutná Hora, Středočeský kraj)

Cesta životem bez bariér je příkladem organizace, která vznikla „odspoda“ díky aktivitě maminky dítěte se zdravotním znevýhodněním. Úspěšně funguje sedmnáct let a rozšiřuje poskytované služby pro děti, mládež a mladé dospělé s tělesným, mentálním či kombinovaným postižením. Vzhledem k velkému zájmu organizace potřebuje upravit a rozšířit denní centrum služeb. S podporou diváků Adventních koncertů ČT přistaví prostory pro rehabilitaci, cvičný byt a místnost pro ergoterapii i prostor pro prodej výrobků vytvořených klienty s hendikepem.

MEDICA Třinec, z. ú.

MEDICA sídlí v pronajatých prostorách mimo centrum města Třinec, které nejsou bezbariérově přístupné a mají omezený počet míst na parkování. To komplikuje provoz poraden i půjčovny zdravotnických a kompenzačních pomůcek. Organizace má aktuálně možnost přenést své sídlo do bezbariérové budovy v centru města. Stěhování pomůže vyřešit nedostačující zázemí, zvýší dostupnost služeb a do budoucna umožní i jejich další rozvoj.

PATRONI 33. ROČNÍKU ADVENTNÍCH KONCERTŮ ČT

„Při prvním adventním koncertě, který Česká televize odvysílá už v neděli 26. listopadu, společnými silami podpoříme Centrum pro rodinu a sociální péči se sídlem v Ostravě. Sama potřebným pomáhám celoročně pravidelnými měsíčními příspěvky prostřednictvím spolku Dobrý skutek, a navíc posílám finanční prostředky i na konkrétní příběhy, které mě lidsky zasáhnou. Těch příběhů je během adventu o něco víc, protože cítím právě v tomto čase ještě větší vděčnost za to, že mám zdravou rodinu. Rezonuje ve mně citát: Konec dobro a dobro se ti vrátí. A vím, že není malých darů. Dar buď je, nebo není.“

Lucie Křížková – moderátorka Sama doma

„V naší krásné zemi se našťastí rodíme všichni si rovni. Jenže ne každý má stejné možnosti a schopnosti. Jak se píše v Tóře, „kdo zachrání jeden život, jako by zachránil celý svět.“ Úctu a podporu si zaslouží každý, kdo asistuje těm, jejichž pomyslná křídla svazuje nějaký hendikep. A takovými lidmi je tým jindřichohradeckých Otevřených oken. Je mi ctí být jejich patronem.“

Jakub Szántó – reportér zahraniční redakce ČT

„Advent je pro mě čas, kdy jsme všichni otevřenější, vstřícnější, víc vnímáme druhé a dobíjíme se pozitivní energií. Tohle je pocit, který jsem zažila v Kutné Hoře, v zázemí Cesty životem bez bariér. Jsou to lidé, kteří takovou energii vytvářejí každý den. Věřím, že jakákoliv pomoc přináší vzájemnou sounáležitost, jež otevírá obzory. A to nikdy nemůže být na škodu.“

Tereza Řezníčková – moderátorka ČT24

„De pativ, chudeha pativ“, tedy „Dej úctu a dostane se ti úcty“. Slogan vychází z mé rodné romštiny a kultury. Vyjadřuje vše, čím se v životě já i mnoho Romů řídí. Od dětství mne a mé dva sourozence rodiče učili pokoře a pomoci druhým. Během svého profesního života jsem zjistil, že často stačí s lidmi, kteří potřebují pomoc, vlídně promluvit, vyslechnout si je a potom najít řešení. Charita je ale také o penězích. Prakticky se tedy snažím být užitečný cíleně a adresně. Víím, jak složité je oslovit veřejnost a sehnat finance. Nedávno jsme s přáteli pomáhali dvěma konkrétním lidem, kteří potřebovali peníze na rehabilitace, pomůcky a auto. Díky štědrosti mých přátel se to podařilo. Teď bych si moc přál a chtěl bych poprosit všechny, abychom podpořili organizaci MEDICA Třinec. Nabízí nesmírně zásadní pomoc lidem, kteří jsou na sklonku života. Obrovskou oporou jsou i jejich rodinným příslušníkům. Pojďme je podpořit tím, že budou moci z darů zaslaných během adventních koncertů dál dělat svoji práci. Jejich slogan mluví za vše: „Každý člověk potřebuje svou postel, svůj hrnek, své blízké.“

Richard Samko – redaktor ČT

Jak podpořit Adventní koncerty ČT?

Diváci mohou vybrané neziskové organizace podpořit více způsoby: zasláním dárcovské DMS ve tvaru DMS ADVENT 30, DMS ADVENT 60, DMS ADVENT 90 nebo DMS ADVENT 190 na číslo 87 777. Další možností je převod na transparentní účet Adventních koncertů ČT (692 692 692/0800) nebo prostřednictvím QR platby. Darovat online je možné na portálu www.darujspravne.cz a v průběhu jednotlivých koncertů také prostřednictvím call centra.

POHÁDKA PRO NESLYŠÍCÍ

Dvě Mařenky

❄️ NEDELE 24. 12. 2023 ❄️

Na jednom zámku mají svéhlavou rozmazlenou princeznu Máju, která vzteklými výstupy vyvádí z míry nejen služebnictvo, ale i bezradného tatínka knížete. S laskavou a pracovitou Mařenkou z podzámčí by si tuhle dračici opravdu nemohl nikdo splést. Ale jen dokud se díky kouzlu moudré kořenářky zhýčkaná Mája neprobudí v chudobné chaloupce a hodná Mařenka v přepychu na zámku. Pozná pak vůbec někdo, že před ní stojí úplně jiná osoba? Naučí se princezna Mája laskavosti a dosáhne Mařenka toho, po čem nejvíc touží? Klasický pohádkový motiv zpracoval osvědčený scenárista Michal Čunderle (O vánoční hvězdě) a režie se ujal Ivo Macharáček (Tajemství staré bambitky).

Veselá pohádka Dvě Mařenky navazuje na tradici vánočních příběhů natočených s neslyšícími herci v českém znakovém jazyce. Jsou taktéž opatřeny skrytými titulky a dabingem.

Filmaři si pro natáčení vybrali Průhonický zámek a jeho park. Ve stejných lokacích vznikla v roce 1969 legendární černobílá televizní pohádka Popelka s Evou Hruškovou v titulní roli.

scénář: Michal Čunderle **režie:** Ivo Macharáček **kamera:** Jan Kvasnička **výkonný producent:** Petr Nezval **kreativní producent:** Luděk Horký **hraji:** Monika Goldefusová, Zlataše Kurcová, Alan Ptáček, František Půlpán, Jindřich Mikulík, Andrea Krajčíková Kalců, Věra Sagulová, Bohumil Vojtek, Milan Fritz, Michal Veselý **tlumočení do českého znakového jazyka:** Daniela Nováková

REŽISÉR IVO MACHARÁČEK: Dvě Mařenky, to je klasický pohádkový příběh. A v jeho podtextu jde o vztah mezi rodiči a dětmi i o to, že při výchově jsou pozornost a láska důležitější než hmotné statky

Zatím má ve své filmografii dvě pohádky a obě měly mimořádný úspěch. Tajemství staré bambitky je od své premiéry v roce 2011 pravidelnou součástí svátečního programu České televize a loni poprvé na Štědrý den viděli diváci pokračování Tajemství staré bambitky 2. Letos se k pohádkovému žánru režisér Ivo Macharáček vrací, a to s příběhem Dvě Mařenky. Natočil ho s neslyšícími herci ve znakovém jazyce.

Kolik znaků jste se při natáčení naučil?

V běžné komunikaci umím používat pět základních znaků. Pozdravit, poděkovat, pochválit, ano a ne. Taky jsem pochytil několik dalších, kterým rozumím, ale sám je používat ještě neumím. Znakování je založeno na vizualizaci a kontextech, a proto není úplně jednoduché naučit se plynule komunikovat.

Jak se předávají režijní pokyny neslyšícím hercům?

V podstatě nonstop jsem měl vedle sebe tlumočnici Danielu Novákovou, která nejenže tlumočila moje požadavky hercům, ale hlavně tlumočila jejich reakce mně. Práce s hercem je vždy hlavně o dialogu. Potřebuju vědět, jak herec roli vnímá, co je mu blízké, ale i čemu nerozumí, jak ho můžu lépe motivovat. Takže bez tlumočení by to nešlo. Navíc pro spoustu běžných abstraktních výrazů neexistují znaky, a tak musí tlumočnicka moje myšlenky ještě mnohokrát dovysvětlit. Byla to často zdoluhavá, ale velmi zajímavá práce.

Ve většině záběrů musí být vidět hercům na ruce. Jaká jsou další specifika?

Ano, je to velmi specifický formát a i zřejmě proto jsme, aspoň co já vím, jediná televize v Evropě, která dokázala tento formát zpracovat a připravit pro diváky. Specifik u tohoto formátu je celá

řada, pokusím se vyjmenovat jen ty základní. Hercům musí být vidět na ruce, herci se navzájem musí vidět, není možné znakovat ve velkých celkových záběrech, protože poté se už jazyk stává nečitelným. Když postava mluví, nemůže v tu chvíli držet v ruce žádnou rekvizitu, pro znakový jazyk potřebuje obě ruce. Akce před záběrem se dává mávnutím rukou, když se během záběru něco pokazí, není možné zařvat: Stop, pojďme na začátek! Do scény vběhne asistent, který na sebe musí všechny herce upozornit a poté máváním natáčení zastaví. Pak musí nastoupit tlumočnicka a vysvětlit, co se stalo, a připravit záběr opět na začátek. To je jen pár příkladů, ale specifik při této práci je opravdu mnoho.

Jaký příběh budete ve Dvou Mařenkách vyprávět?

Dvě Mařenky, to je příběh podle klasické předlohy. Bohatou, rozmazlenou, línou a nevychovanou princeznu vymění moudrá kořenářka s vesnickým děvčetem, které je princezně k nerozeznání podobné, a chce ji „převychovat“. Mařenka z chaloupky na oplátku získá na zámku možnost vystudovat. V podtextu příběhu však jde o vztah mezi rodiči a dětmi a o to, že při výchově jsou pozornost a láska důležitější než hmotné statky.

Bambitky se obešly bez nadpřirozených bytostí i bez čar a kouzel. Jak tomu bude tentokrát?

Tentokrát máme v příběhu kouzelnou babičku. Je to příjemná změna, pracujeme s jednoduchými triky, kdy se babička zjevuje nebo mizí. Pro nás ve štábu tak bylo natáčení hravější a zábavnější. Bez kterého filmu nebo pohádky si nedokážete Vánoce představit? Miluju řadu českých pohádek a myslím si, že zapadám do diváckého průměru, když řeknu, že si nikdy nenechám ujit S čerty nejsou žerty, Šíleně smutnou princeznu nebo třeba televizní pohádku Princové jsou na draka.

SCENÁRISTA MICHAL ČUNDERLE: Doufám, že jsou Dvě Mařenky veselou pohádkou, ale to se dozvím teprve z reakcí diváků. Jsem na ně zvědavý. Jako opičák

Pohádky O vánoční hvězdě, Škola ve mlejně a O bílé paní mají společného scenáristu, a to Michala Čunderleho. Pro Českou televizi napsal taky sérii krátkých animovaných příběhů, jejichž hrdinkou je vosa Marcelka. O letošních Vánocích pak bude mít premiéru pohádka Dvě Mařenky, kterou podle jeho scénáře a ve znakovém jazyce natočil režisér Ivo Macharáček.

Pro Dvě Mařenky jste sáhl ke klasickému pohádkovému motivu. Proč?

Pokud vím, tak s nápadem na klasiku bystře přišla dramaturgyně Markéta Hoskocová. Hlavní důvody byly myslím dva: Jednak čistě autorský scénář by potřeboval víc času, jednak jsme neslyšícím chtěli klasickou pohádku snáze zpřístupnit. Anebo jinak: Proč vymýšlet vlastní alotria, když jsou tu už zavedená, dobrá a pro komunitu neslyšících ne úplně známá?

Jak moc rozdílné povahy jste se rozhodl pro hlavní dvě postavy napsat? V čem se nejvýrazněji liší, co mají společného?

Obě jsou z rodin, kde někdo podstatný schází. Švadlenka Mařenka je bez táty, princezna Mája zase bez mámy. A ke každé z nich se okolí chová dosti jinak. Mařenka je vedena k práci, ohleduplnosti, pokoře, ale poměry jí neumožní se pořádně vzdělat. Mája má k ruce soukromou učitelku a pan kníže je na ni hodný, až to bolí. Není se co divit, že vyrostla v sebestřednou princezničku, která nevidí nic než sebe a svoje pohodlí. Obě dívky ale mají schopnost a odvalu na sobě pracovat a změnit se, což nikdy není jednoduché.

Dvě Mařenky jsou veselou vánoční pohádkou. Kdo je tím nositelem humoru?

Doufám, že jde o veselou pohádku, ale to se dozvím teprve z reakcí diváků. Pokud bych měl jmenovat jednu postavu, tak asi učitelku Šarlotu, která to s princeznou Májou nemá vůbec lehké, a proto pořád trochu směšně vyhrožuje, že své učitelování pověsí na hřebík a odstěhuje se do Paříže. Sám učím přes dvacet let – ne tedy princezny – a někdy mívám podobná cukání, ale to je u nás asi takový národní zvyk.

Poprvé jste si na Dvou Mařenkách vyzkoušel práci na scénáři pro pohádku určenou neslyšícím. Jak zajímavá to byla zkušenost?

Zkušenost to byla a je velká zejména proto, že jsem ji podstoupil poprvé, jak říkáte. A taky proto, že jsme se spolu s režisérem Ivem Macharáčkem, který do námětu i scénáře hezky vstupoval a který to měl ještě dobrodružnější než já, učili za pochodu. Nejsou na to poučky a postupy. Leccos jsme snad pochopili a leccos je ještě před námi, to je běh na delší trať. A k plnějšmu vyhodnocení takové zkušenosti může dojít teprve po odvysílání, až pohádku uvidíme s odstupem a až k člověku doputují nějaké divácké reakce. Jsem zvědavý jako opičák.

Jak moc to pro vás byla rozdílná scenáristická práce v porovnání například s pohádkou O vánoční hvězdě?

Dvě Mařenky jsem psal prakticky na jeden záťah pár týdnů, protože termín byl docela šibeniční. Bylo to možné i kvůli tomu, že jde

o relativně kratší pohádku na motivy předem daného příběhu. Myslím, že v něčem ten jeden záťah, to jedno soustředěné psaní, bylo ku prospěchu. Neměl jsem sice čas na nějaký větší odstup, ale zato jsem se s jednotlivými postavami intuitivně sžil, skamarádil. Hvězda je samo sebou delší, prokomponovanější a filmovější pohádka, vznikala neskonale déle, námět i scénář prošly mnoha a mnoha předělvkami, k realizaci došlo asi po deseti letech od napsání prvního námětu. A možná ještě jedna věc – u Mařenek jsem musel poněkud šetřit slovním humorem, což pro mě bylo docela užitečné cvičení.

Bez kterého filmu nebo pohádky si nedokážete Vánoce představit?

Jako Vánoce dělají koledy, půlnoční, večere s nejbližšími, stromeček nebo purpura, tak v pohádkách je takovou konstantou Popelka s Libuší Šafránkovou, to ani nemusím říkat. Ale vždycky jsem u vytržení ještě třeba z vánočního příběhu Pan Tau naděluje, když vidím, jak se strašlivá nervozita a bláznivý chaos obyčejné české rodiny, vícegenerační rodiny, jako mávnutím kouzelného proutku podaří přeladit ve štědrovečerní katarzi. To mě vždycky rozesměje i dojme a tak nějak smíří.

ZLATUŠE KURCOVÁ: V dobré pohádce určitě nesmí chybět poučení a šťastný konec. Přála bych všem dětem hodně takových vánočních pohádek

Od roku 2015 natočila Česká televize sedm pohádek ve znakovém jazyce. Letos o Vánocích bude mít premiéru osmá – Dvě Mařenky. Ve všech si zahrála herečka Zlatuše Kurcová. V té nejnovější dostala roli moudré kořenářky.

Které postavy jste si ve vánočních pohádkách zahrála s největší chutí?

Všechny. Opravdu. Každá role byla charakterem jiná a jiný měla i kostým. To je na té práci před kamerou velmi zábavné. Moc dobře mi bylo třeba v kůži pekelníka v pohádce Nepovedený čert. Miluji hlavně veselé, humorné role, ale takovou mi ještě žádný režisér nenabídl.

To je váš herecký sen?

Jeden z mnoha. Chtěla bych si hlavně zahrát v další pohádce nebo třeba i v celovečerním filmu či seriálu.

S jakými ohlasy na pohádky ve znakovém jazyce se ve svém okolí setkáváte?

Většinou s těmi velmi dobrými. Někteří neslyšící si čas od času povzdechnou, že je vánoční pohádka moc krátká, mívá totiž stopáž kolem třiceti minut a oni by ji chtěli alespoň hodinovou. A aby se vysílala častěji než jen jednou ročně. Ale dostávám i reakce od slyšících diváků a ti mi píší, že se jim pohádky ve znakovém jazyce líbí a že mají rádi moje role. Z takových dopisů bývám mile překvapená.

Jak se vám četl scénář ke Dvěma Mařenkám?

Výborně. Byl moc hezky napsaný. Občas jsem si upravila některé věty, aby příběhu ve znakovém jazyce neslyšící bez problémů rozuměli a dialogy jim dávaly smysl.

Poprvé jste spolupracovala s režisérem Ivem Macharáčkem. Máte společný pohled na pohádkové příběhy?

Ivo Macharáček je hodný a klidný režisér. Spolupráce s ním byla bezproblémová.

Emoce musíte vyjádřit nejen výrazem v obličeji, ale znakovým jazykem. Která situace se vám hraje nejsnáze a která naopak nejkomplikovaněji?

Zahrát emoce pro mě není takový problém. Nejkomplikovanější je vždy vymyslet, jak češtinu přenést do znakového jazyka tak, aby se nevytratil původní význam a zároveň neslyšící diváci pochopili, o co se ve vyprávění přesně jedná. Například neslyšící nepoužívají slovo věno, není pro to slovo žádný znak, proto ho nahrazujeme třeba slovním spojením svatební dar. Někdy je problém i s odezíráním. Například znak pro slovo churavý nahrazujeme znakem pro slovo nemocný. Když totiž řeknete churavý, tak při odezírání ho můžete jednoduše zaměnit se slovem únavný a už může dojít k nepochopení.

Co za vás nesmí v dobré pohádce chybět?

Určitě poučení a šťastný konec. Přála bych všem dětem co nejvíc takových vánočních pohádek.

MONIKA GOLDEFUSOVÁ: Na pohádkách ve znakovém jazyce oceňují neslyšící hlavně srozumitelnost příběhu. Kéž by takových filmů bylo víc

Před čtyřmi lety si poprvé zahrála v pohádce natočené ve znakovém jazyce. Letos se Monika Goldefusová před kameru vrátila, a to hned ve dvojroli v premiérové příběhu režiséra Iva Macharáčka Dvě Mařenky.

V nové pohádce hrajete obě hlavní hrdinky. Jak jste si je pro sebe odlišila?

Musela jsem myslet na to, že jedna Mařenka bydlí ve vsi a je moc hodná, pracovitá a ráda pomáhá ostatním. Ta druhá bydlí na zámku a je zlá, protivná, líná a rozmazlená. Sice vypadají jako dvojčata, ale každá má zkrátka úplně jiný charakter, jinou povahu. V tom, abych před kamerou přepnula z jedné do druhé, mi samozřejmě hodně pomohl kostým. Nejtěžší pro mě při natáčení byly ty scény, ve kterých se v jeden okamžik obě dívky potkávají. Hrát dvojroli ale určitě byla super zkušenost.

Jaká byla atmosféra na place?

Na natáčení pohádky Dvě Mařenky se sešel výborný tým. Pracovali jsme s krásným příběhem v krásných exteriérech i interiérech, ale nezapomenutelní pro mě jsou hlavně všichni ze štábu. Pomáhali jsme si navzájem a to je pro mě to nejdůležitější. Maximálně jsem si tohle natáčení užila.

Jak reagovali vaši nejbližší, když se dozvěděli, že budete hrát dvojroli ve vánoční pohádce?

Měli velkou radost, protože věděli, že mým snem je stát se herečkou. Moc mi dvojroli v pohádce přáli. A už se nemohou dočkat, až se bude vysílat.

Co podle vás na pohádkách pro neslyšící oceňují diváci nejvíc?

Vím ze svého okolí, že se hodně neslyšících na pohádku těší, protože se vysílá jen jednou ročně. A to je vážně málo. A oceňují

hlavně srozumitelnost celého příběhu, jednotlivých dialogů. Znakový jazyk neslyšícím všechno a hladce zprostředkuje. Kéž by bylo víc pohádek ve znakovém jazyce.

Jaké máte ráda pohádky?

Z českých pohádkových filmů se moc ráda dívám na Tři oříšky pro Popelku. Z pohádek obecně mám pak oblíbenou Červenou Karkulku, Sněhurku a sedm trpaslíků a řadu dalších. Na pohádkových příbězích je nejkrásnější ten imaginární svět, který je tolik vzdálený od reality.

Máte v tomto žánru nějaký charakter, který byste si chtěla zahrát příště?

Ráda bych si před kamerou vyzkoušela všechno, třeba roli vodnice, moudré královny, a dokonce i zlé čarodějnice nebo čerta. Byla by to samozřejmě velká výzva, vystřídat v pohádkách tolik různých charakterů. Tak doufám, že bude nějaké příště.

Sedm pohádek ve znakovém jazyce tlumočených do češtiny - O kouzelné rybě kostičce, Loupežnická balada, Kde bydlí strašidla, Vodníková princezna, Nejkrásnější dar, Nepovedený čert, Vánoční království - je už teď dostupných v iVysílání České televize.

Marie Magdaléna, apoštolka apoštolů

Marie Magdaléna, apoštolka apoštolů - 24. 12.

Marie Magdaléna pocházela z Magdaly, z vesnice na břehu Galilejského jezera, která bylo známým centrem rybářů. Spolu s ostatními ženami doprovázela Ježíše během jeho veřejného působení. Na rozdíl od učedníků neopustila Krista při jeho ukřižování a byla přítomna i při jeho pohřbu. Našla prázdný hrob, když spolu s ostatními ženami šla v neděli ráno pomazat Ježíšovo mrtvé tělo.

Režie: Jana Studničková, Otakáro Schmidt

Příběhy z Krkavčího lesa - 25. 12.

Film o přírodě jako z pohádky, vyprávěný z pohledu zvířat.

Režisér Michael Schlamberger ke snímku říká: „Mnohokrát jsem natáčel v různých oblastech Čech a Moravy. Všiml jsem si, že tato místa vždy vyzářovala nezaměnitelnou, okouzující romantiku. Takže vznikl nápad vyprávět film o české přírodě jako pohádku o této fantastické zemi.“

Režie: Michael Schlamberger

Vánoční promluva - 24. 12.

Štědrovečerní zamýšlení pražského arcibiskupa a předsedy České biskupské konference Jana Graubnera.

Půlnoční bohoslužba - 24. 12.

Přímý přenos bohoslužby z kostela Panny Marie Vítězné v Praze. Kostel vede mezinárodní komunita bosých karmelitánů a je proslulý soškou Pražského Jezulátka.

Vánoční bohoslužba - 25. 12. 10:00

Přenos vánoční bohoslužby z Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Brně.

Urbi et orbi - 25. 12. 11:55

Přímý přenos vánočního požehnání papeže Františka.

DOKUMENTY A HUDBA NA ČT2:

Ve svátečním období nabídne program ČT2 zahraniční dokumenty, třeba snímek **Mistři vánočních kouzel** o nejlepších britských dekorátérech, kteří každoročně proměňují paláce i veřejná prostranství ve vánoční ráj. V dokumentu **Miniaturní Vánoce** se předvede osm amatérských umělců, kteří budou na výrobu vánoční dekorace. Snímek **Bíla zima v horách Evropy** ukáže, jak zvířata v Alpách přežívají v mrazivém počasí, a **Lesní pohádky bratří Grimmů** odhalí, kde pohádkové příběhy slavných bratrů vznikly a zda jsou založeny na pravdě. Druhý program České televize uvede také **Medvědí příběhy**, dokument o tom, kde se vzala medvídata z populárního večerníčku Méďové, které natočil Václav Chaloupek. Štědrý den pak bude patřit legendám české populární scény **Haně Zagorové, Lucii Bílé a Karlu Gottovi** a jejich vánočním koncertům.

HVĚZDNĚ OBSAZENÉ ZAHRANIČNÍ FILMY**Filmová trilogie Milénium podle bestsellerů švédského spisovatele Stiega Larssona na programu ČT2 od 26. 12.****Muži, kteří nenávidí ženy** - 26. 12.

Před čtyřiceti lety zmizela Harriet Vangerová z rodinného setkání konaného na ostrově, který vlastnil a obýval mocný klan Vangerů. Přestože nebylo Harrietino tělo nikdy nalezeno, je její strýc přesvědčen, že šlo o vraždu, jejímž pachatelem je někdo z jeho rodiny. Rodiny, jejíž členové jsou mezi sebou sice spjati pevnými pouty, ale která je jinak zcela nefunkční. K vyšetření tohoto případu si proto najme investigativního novináře Mikaela Blomkvista (Michael Nyqvist), kterému pomáhá drsná potetovaná počítačová hackerka Lisbeth Salanderová (Noomi Rapace).

Dívka, která si hrála s ohněm - 27. 12.

Novinář spolupracující s časopisem Milénium a jeho partnerka jsou zavražděni krátce před publikováním materiálu o dětské prostituci, korupci a obchodu s bílým masem. Na zbrani nalezené na místě činu se najdou otisky Lisbeth Salanderové, která se po roce stráveném v zahraničí vrátila zpět do Švédska, aby svému poručíkovi připomněla jejich starou dohodu. Její poručík je ale brzy nalezen mrtvý a Lisbeth je i v tomto případě podezřelou číslo jedna. Policie po ní zahajuje celostátní pátrání, podporované mediální kampaní, ve které se vytahují na světlo skandální informace o její potenciální nebezpečnosti a problematické minulosti. Novinář Mikael Blomkvist je ale přesvědčen o její nevině...

Dívka, která kopl do vosího hnízda - 28. 12.

Lisbeth Salanderová plánuje pomstu. Chce se pomstít lidem, kteří se jí pokusili zabít, a také vládním institucím, které jí téměř zničily život. Zásadní komplikací je ale kulka, která jí uvízla v hlavě. Lisbeth leží pod přísným dozorem na jednotce intenzivní péče s nepatrnou šancí na uzdravení. Pokud se jí to povede, bude souzena za tři vraždy a jeden pokus o ni. Už tak bezvýhodnou situaci ještě vyhrocuje jiný pacient, který leží ve stejné nemocnici - její vlastní otec Alexander Zalaščenko, který se chce své dcery jednou provždy zbavit. Lisbeth totiž znamená nebezpečí pro něj i pro „Sekci“ - nelegální skupinu uvnitř tajné policie, která mimo jiné odpovídá za to, že tenhle bývalý agent sovětské výzvědné služby zůstane i nadále v utajení.

Nedotknutelní - 29. 12.

Bohatý paralyzovaný aristokrat Philippe si za svého nového opatrovníka vybere Drisse, živelného mladíka z předměstí, kterého právě propustili z vězení. Jinými slovy, najde si na tuto práci tu nejméně vhodnou osobu. Philippe a Drisse jsou oba velmi silné hrdé osobnosti, které si váží samy sebe. Vůči tomu druhému neustupuje ani jeden, a tak Philippe dostane darem od Drisse jeho nezdolný optimismus, radost ze života a neústupnost. Na oplátku věnuje Drissovi pokoru vůči člověku, životu a blízkým. Podaří se jim propojit nemožné: Vivaldiho a populární hudbu, serióznost a zviální vtípký, luxusní obleky a tepláky. Bláznivým, zábavným, silným, neočekávaným a hlavně „nedotknutelným“, přesně takovým se stane jejich přátelství... Komédie s dramatickou zápletkou o tom, že ani od krku po prsty u nohou nepohyblivý člověk, odkázaný na pomoc druhých, nemusí ztratit smysl života. A o tom, že i nejméně pravděpodobné spojení melancholického multimilionáře a extrovertního recidivisty může humorně zapůsobit na diváka a může se z něj stát kasovní trháč.

Svatý rok - 30. 12.

Max Lambert, bývalý šéf lupičské bandy, si odpykává dvacetiletý trest. Před zatčením zakopal u kostela nedaleko Říma několik milionů ve zlatě, „výdělek“ své poslední akce. Se svým spoluvězněm Pierrem Bizetem připraví plán útěku a v převleku za duchovní se snaží odletět do Říma, kam zrovna v této době směřují církevní hodnostáři z celého světa. Takže dvě sutany navíc se mezi nimi lehce ztratí! Jenže uprostřed poklidného letu se objeví únosci, kteří nutí pilota obrátit letadlo na Tanger. Ale to zdaleka není ještě to nejhorší, co je na cestě za svobodu a penězi čeká. Jedinečná dvojice Gabin-Brialy, výborné dialogy a situace v komedii, která nestárne.

Čtyři svatby a jeden pohřeb - 31. 12.

Komedie o osmi přátelích, pěti duchovních, jedenácti svatebních šatech, šestnácti příbuzných, dvou tisících pohárech šampaňského a dvou lidech, kteří možná patří k sobě, ale nějak si to pořád nedokážou uvědomit. Zatvrzelý starý mládenec s pověstí sukničkáře Charles se na jedné z četných svateb, kterých se s takovou oblibou zúčastňuje, seznámí s mladou Američankou Carrií. Dívkou, která jej okouzlí na první pohled a které, jak to vypadá, ani on není zcela lhostejný. Bylo by to tak prosté, kdyby spolu začali chodit a jedna z příštích svateb byla ta jejich. Jenže život nebývá tak přímočarý, ani když se zdá, že se společnému štěstí dvou lidí nemůže nic postavit do cesty...

V rolích dvou neustále se scházejících a zase rozcházejících milenců se sešly dvě hvězdy filmového plátna: Hugh Grant a Andie MacDowellová.

Přímý přenos Novoročního koncertu Vídeňských filharmonií - 1. 1. 2024 od 11:15**Novoroční promluva - 1. 1.**

Zamyšlení předsedy Ekumenické rady církví a biskupa Slezské evangelické církve augsburského vyznání Tomáše Tyrlika.

Novoroční ekumenická bohoslužba - 1. 1.

Ekumenická bohoslužba představitelů křesťanských církví na prahu nového roku.

VÁNOCE NA ČT ART

Štědrý večer na Artu bude nejprve patřit **Vánočnímu koncertu z Valdštejnského paláce**, na který naváže záznam světoznámého Slunečního cirkusu, a to představením nazvaným **Cirque du Soleil: Kurios**. Neodmyslitelný symbol Vánoc, tedy **Českou mši vánoční** od Jakuba Jana Ryby, letos na Artu představí v unikátním záznamu Alžběta Poláčková, Veronika Hajnová, Petr Nekoranec, Jan Štáva, komorní sbor En arché, smíšený pěvecký sbor Česká píseň a Česká filharmonie, dirigovaná Jiřím Bělohávkem. Sváteční večer zakončí **Vánoční koncert z Assisi**, během kterého zazní nejkrásnější koledy a vánoční melodie z baziliky Superiore svatého Františka z Assisi.

Na Boží hod představí ansábl Martinů Voices divákům v opavském kostele svatého Václava slavné spirituály v efektních a virtuózních aranžích, a to v pořadu **Slavné jazzové spirituály**. Na druhý svátek vánoční je připravena televizní premiéra dokumentu **Dežo Hoffmann - fotograf Beatles**. Slovenský rodák měl ve svém archivu nejvíc snímků slavné liverpolské čtveřice.

Paula, Johna, Ringa a George představí i další dokumenty: **Beatles a tajemství seržanta Peppera**, **Beatles, indické dobrodružství** nebo **Beatles, osudy písní**.

A silvestr na Artu bude hudební. Megakonzert jedné z nejoblíbenějších českých kapel **Chinaski** vystřídá **Pocta Freddiemu Mercuryemu** a posledním letošním pořadem kulturního programu České televize bude záznam koncertu hudebníka Jiřího Krhuta a herce a zpěváka Štěpána Kozuba nazvaný **Krhut & Kozub**.

První den roku 2024 se tradičně neobejde bez přímého přenosu **Novoročního koncertu České filharmonie** z pražského Rudolfiny.

Nedotknutelní

Svatý rok

Beatles, osudy písní

Krhut & Kozub

Pocta Freddiemu Mercuryemu

Vánoční koncert z Assisi

VÁNOCE NA ČT :D

V adventním čase uvede ČT :D premiéru nových dílů úspěšného večerníčku **Zahrádka pod hvězdami**, který i nadále citlivě zpracovává originální téma příběhů malého Ježíška, jeho rodičů Marie a Josefa a kamarádů Tomáše a Petra. Ježíšek v příbězích nevystupuje jako Ježíš z Nového zákona, ale jako dítě, kolem kterého se dějí zvláštní věci. Mohou vypadat jako zázrak, ale ve skutečnosti je jich schopný každý z nás, pokud naslouchá svému srdci a nenechá se zastrašit svými strachy a předsudky.

Na Štědrý den se tradičně v programu Děčka objeví animovaná **Česká mše vánoční**. Chybět nebude ani **Studio Kamarád**.

Slavit Vánoce budou i Vikingové, a to ve filmu **Jak vycvičit draky: Dar Nočního běsa**. Poprvé tak budou o svátcích ve společnosti svých dračích přátel a pro všechny to bude nezapomenutelný zážitek.

Animovaný vánoční speciál **Angelovy vánoční patálie** nabídne příběh rošťáka Angela, který se ocitne na Santově seznamu zlobivých dětí a za trest uváže v časové smyčce. Musí tak vymyslet dokonalý záchranný plán.

Příběh rodiny Santa Klause uvidí malí i velcí diváci v pohádce **Klausovi**. Malý Jules zjistí, že právě on má být dalším Santovým nástupcem a jeho zaučování má začít právě teď, přestože on Vánoce nesnáší.

Japonský animovaný snímek **Mirai, dívka z budoucnosti** je o malém Kunovi, který si užívá šťastného dětství do doby, než jeho svět zborčí novorozená sestřička Mirai. V magické zahradě uprostřed jejich domu, kde se mísí realita s fikcí i minulost s přítomností a budoucností, se Kun setkává s různými generacemi své rodiny v dospělém i dětském věku. Postupně se tím učí o odlišných podobách rodinné lásky.

Letos budou ale Vánoce na Děčku zvláště ve znamení zelené. Na Štědrý den se těší snad všichni kromě Shreka, který i přesto bude chtít své milované Fioně a dětem udělat radost. Nejprve bude ale muset pochytit tu pravou vánoční náladu v premiéře animované komedie **Shrekoleda**.

O silvestrovském víkendu se pak Shrek a Fiona budou chystat na svatební cestu. Pokusí se jim ji překazit drakem sežraný lord Farquaad, který se vrací jako zlý duch. Jestli se mu to povede, se diváci dozvědí v premiéře krátkého filmu **Shrek a duch lorda Farquaada**. Shrek se nezalekne ani strašidelných příběhů, které si bude vyprávět se svými kamarády o halloweenské noci v premiéře filmu **Kdopak by se Shreka bál**.

Vánoce a konec roku děti prožijí se známými postavkami ze seriálů **Ovečka Shaun**, **Chuggington - Veselé vláčky**, **Tučnáci z Madagaskaru**, **Kung Fu Panda**, **Mědvídek Paddington**, **Mimi a Liza** i **O krtkovi**.

WEB DĚČKA UŽ PO TŘINÁCTÉ ZPŘÍJEMNÍ ČEKÁNÍ NA JEŽÍŠKA. POJĎTE S NÁMI ODHALIT KOUZELNOU ATMOSFÉRU PŘEDVÁNOČNÍHO LESA

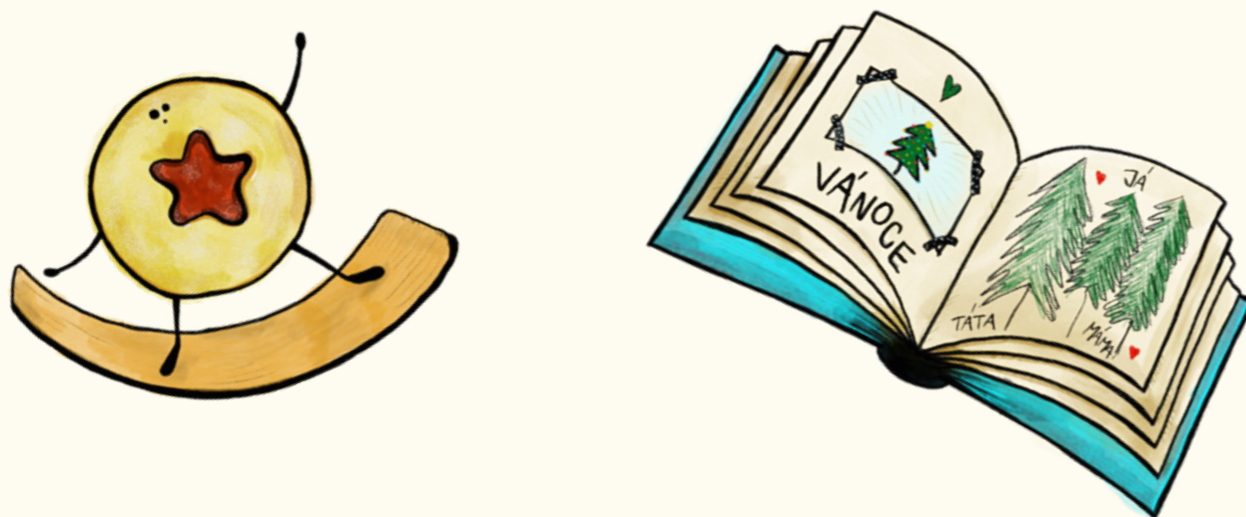
Místo čokolád na děti v děčkovém on-line adventním kalendáři tradičně čeká každý den jedno překvapení v podobě hry, tvoření, kvízu nebo pohádky. Tentokrát nás výtvarnice Lucie Lomová zve do zimního lesa plného předvánočního ruchu – někdo zdobí stromček ovocem pro zvířata, jiný vyrazil pro vánoční stromček či jen tak na výlet na běžkách. S některými zvířátky se potěšíme na první pohled, zatímco jiná se už uložila k zimnímu spánku. A my se budeme muset ponořit hlouběji, abychom je mohli spatřit. Kalendář se pro děti i hravě dospělé otevře v pátek 1. prosince a na adrese www.decko.cz/advent bude přístupný do 31. ledna 2024. Vybrané hry jsou opět soutěžní, v letošním roce mohou děti získat sadu čokoládek s motivy kalendáře. Soutěžit mohou až do Tří králů, tedy do 6. ledna.

Jaké dárky v jednotlivých okénkách budou? „Pokud se dětem líbila odměňová hra z letní soutěže, budou se moci potěšit její zimní verzí – Telkou pod sněhem. Spolu s Josefem Maršálkem mohou „kouzlit“ v kuchyni, připravit si vánoční dobrotu a pod vedením Aleše Valenty ji zase vysportovat. Ani letos nebude chybět oblíbené tvoření. Kdo má rád vánoční pohádky, může si zahrát tajemný Paklíč svatého Petra, hru ke středověké pohádce. Nebude chybět ani oblíbený AZ kvíz na vánoční motivy, zimní varianta oblíbené Hopsváci nebo hra k oblíbenému večerníčku Nejmenší slon na světě,“ říká manažerka produktu **Štěpánka Sunková**. „Letos poprvé také bude možné v e-shopu ČT koupit děčkový kalendář v jeho originální čokoládové podobě. A tak se těšíme, že letos můžeme přinést radost dětem i rodičům hned dvakrát,“ dodává **Sunková**.

CHYTRÉ A VESELÉ S ČT EDU

Víte, jaké tradice a zvyky dodržovali naši předkové nebo jak se Štědrý den slaví v různých koutech světa? Jaké vánoční motivy najdeme v knihách slavných českých spisovatelů? ČT edu připravila bohatou nabídku videí, pracovních listů i her s vánočně laděnou tematikou. Na své si přijdou nejen učitelé, ale i zvědaví rodiče a děti, kteří se chtějí o těchto zimních svátcích dozvědět něco nového. Na portále nechybí speciální úlohy, ve kterých s procvičováním matematiky a přírodopisu pomáhají kouzelné pohádkové postavy. Malé i velké potěší hra, ve které si zkusí podle indicií uhádnout, jaké knihy leží zabalené pod stromečkem. Na pedagogy pak čekají kreativní tipy, jak strávit poslední dny ve škole, než se žáci rozutečou na prázdniny. Řadu materiálů najdou uživatelé na webu ČT edu už dnes: www.ctedu.cz/vanoce.

VÁNOCE V IVYSÍLÁNÍ: KLASIKA I ALTERNATIVA

Na Štědrý den nabídne iVysílání ČT exkluzivní záznam koncertu populární kapely **Bert & Friends** v rámci prestižního festivalu Prague Sounds. Středobodem vystoupení v pražském Rudolfinu je tentokrát grand piano a klasické písně tohoto vytržitého tělesa v unikátním klavírním provedení.

Dostupné budou také oceňované evropské filmy, například dramata **Blízko**, **Paralelní matky**, **Milý tati nebo 107 matek**. Retrospektivy hned tří výrazných režisérských osobností budou v iVysílání ČT ke zhlédnutí už od začátku adventu. V nabídce budou tituly amerického tvůrce Woodyho Allena - **Jasmíniny slzy**, **Deštivý den v New Yorku**, **Kolo zázraků** nebo **Café Society**. Z filmografie Jana Svěráka pak oblíbené snímky **Akumulátor 1**, **Kolja**, **Kuky se vrací**, **Tmavomodrý svět**, **Obecná škola**, **Po strništi bos**, **Tatínek**, **Vratné lahve**, **Tři bratři**, **Jízda** a **Ropáci**. Tvorbu režiséra Jana Hřebejka si zájemci mohou připomenout jeho úspěšnými filmy **Horem pádem**, **Musíme si pomáhat**, **Pelišky**, **Pupendo** a **Šakalí léta**.

Bert & Friends

Paralelní matky

Tancej, Matyldo

Příběh exekutora Karla Jaroše, jeho matky, bývalé barové zpěvačky Matyldy a Karlova dospívajícího syna Pavla. Uzavřený, citově okoralý Karel si s extrovertní a bohémskou matkou nerozumí a jen díky silnému smyslu pro povinnost ji jezdí z Prahy do Bratislavy pravidelně navštěvovat. Pavel, nezodpovědný floutek, pohrdá otcovou profesí a nemůže mu zapomenout, že ho v dětství opustil. Vztah všech tří je narušený, ale neočekávaná životní situace je svede dohromady. Matylda přijde o byt, propukne u ní Alzheimerova choroba a Karel si ji musí vzít k sobě. Nemůže se však o ni starat a v bezvýchodné situaci se jako jediné řešení ukáže, že o nemocnou babičku bude pečovat Pavel. Nemoc však postupuje rychle, dostávají se pochybnosti, krize, konflikty. Tragikomický příběh spěje k neodvratnému konci s otázkou, zda a jak naši hrdinové v této životní zkoušce obstojí.

scénář: Nataša a Petr Slavíkovi **režie:** Petr Slavík **dramaturgie:** Martin Ryšavý, Martin Daniel, Benjamin Slavík **kamera:** Martin Štrba **kostýmní výtvarnice:** Katarína Štrbová Bieliková **umělecká maskérka:** Andrea McDonald **producenti:** Nataša Slavíková, VIRIUSfilm - Vít Janeček a Zuzana Piussi **koproducent:** Česká televize - kreativní producent Jaroslav Sedláček, I/O Post, RTVS **hraji:** Karel Roden, Regina Rázlová, Antonio Šoposki, Zuzana Kanócz, Simona Postlerová a další

Přišla v noci

Kde končí rodinná návštěva a začíná domácí invaze?

Když si pár třicátníků pustí přes práh matku jednoho z nich, netuší, že se právě ocitl v komorním očistci. Poklidný život se pomalu mění v chaotické trosky. Pěstěná šedesátnice Valerie je energická diva, která si krok za krokem podmaňuje nejen prostor bytu, ale i mysl jeho obyvatel. Plíživá domácí invaze nabírá na síle, jistoty se otřásají, hranice soukromí bortí. Mají matky a tchyně vždycky pravdu? Myslí to s námi dobře? A nejsou někdy právě proto těmi největšími monstry? Film Přišla v noci Tomáše Pavlíčka a Jana Vejnar na tenké hraně černého humoru a home invasion hororu rozvíjí situaci, kterou v různých obměnách zažil každý z nás.

scénář: Jan Vejnar, Tomáš Pavlíček **režie:** Jan Vejnar, Tomáš Pavlíček **kamera:** Šimon Dvořáček, **střih:** Jakub Vansa, **hudba:** Aid Kid **producent:** Bratři s.r.o., **koproducenti:** Česká televize - kreativní producent Jaroslav Sedláček, PFX, Soundsquare, Artcam Films, Drive film factory **hraji:** Simona Peková, Annette Nesvadbová, Jiří Rendl, Vladimír Kratina, Judit Pecháček, Denisa Barešová, Michal Kern a další

Kontakt pro média

JOHANA TURNER

Mob.: +420 606 232 055

johana.turner@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2023

www.ceskatelevize.cz

Fotografie

www.ceskatelevize.cz/ePress

<https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C>

pavel.kral@ceskatelevize.cz